

Grey Scale #13

DANES PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

123

3/49

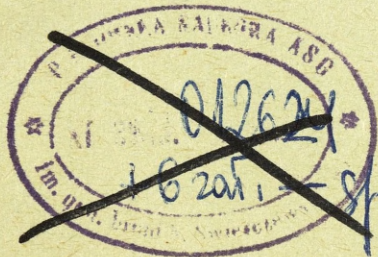
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

~~TAJNE~~

Egz. Nr

11

ZESZYT TAKTYCZNY

8(25)

036943

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA
KAPITAŁOWA
ul. gen. broni k. Swierczewskiego

~~X36943~~

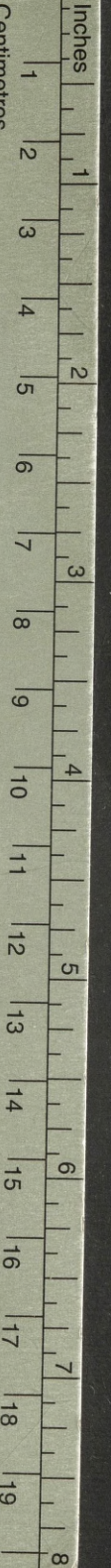
WARSZAWA

Październik 1967

46 str
+ 6 zol.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Colour Chart #13

DANES PICTA .COM

1106

123

3/49

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SLUŻBOWEGO

~~TAJNE~~

Egz. Nr 11

ZESZYT TAKTYCZNY
8(25)

036943

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA
KAPITAŁOWA
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

~~036943~~

WARSZAWA

Październik 1967

46 str.
+ 6 zał.

1106

Prot. przekl. 12657 fur

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

**DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO**

TAJNE

Egz. Nr **11**

ZESZYT TAKTYCZNY

8(25)

WARSZAWA
Październik 1967

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KADRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

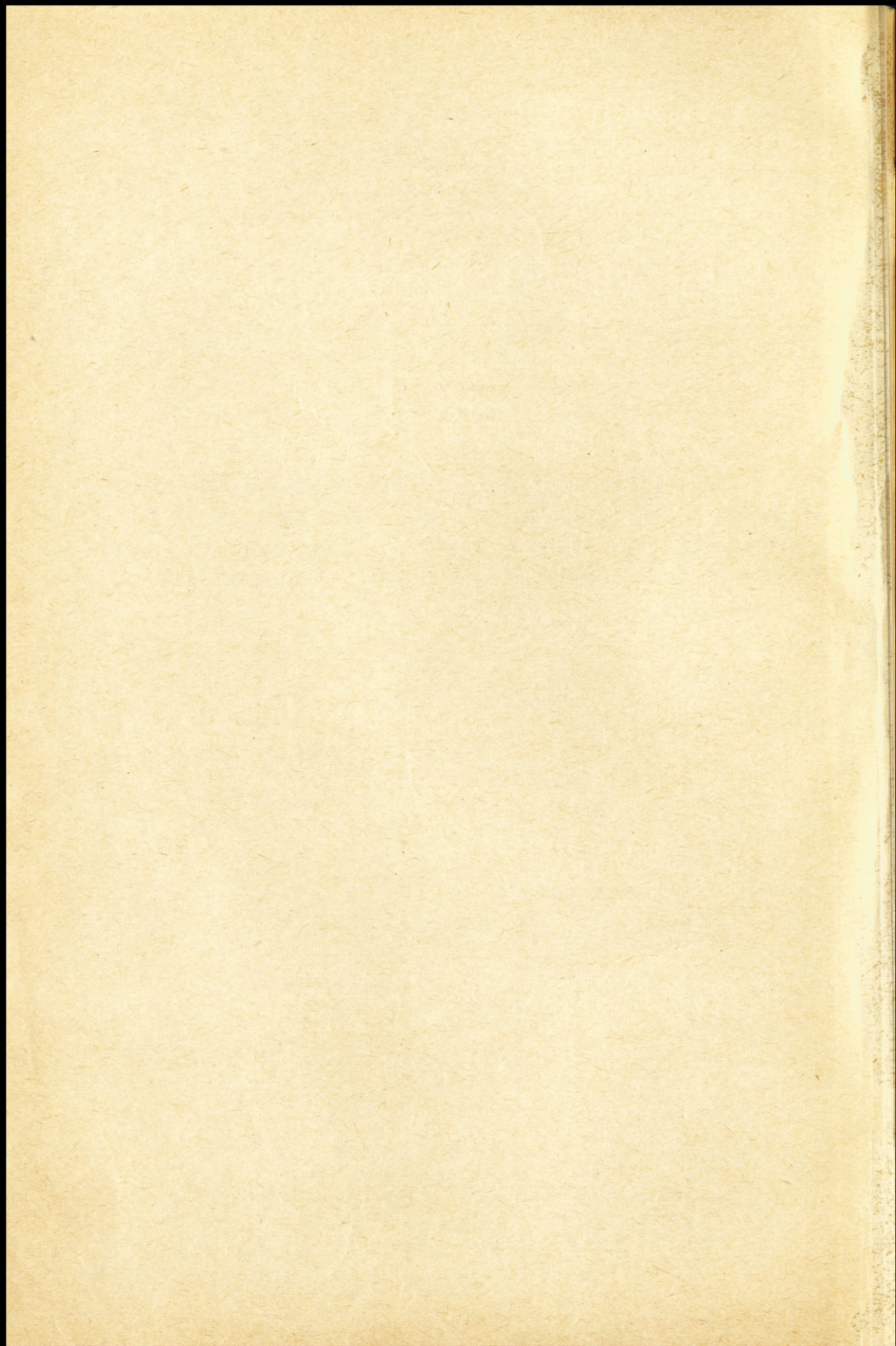
X036943

1875

1875

1875

Materiał do niniejszego Zeszytu opracowali: do części pierwszej - ppłk dypl. Lucjan Zapała, ppłk dypl. Józef Mańkowski, ppłk dypl. Zdzisław Ostrowski, ppłk dypl. Jerzy Wójcik; do części drugiej - ppłk dypl. Henryk Jagliński.

3

SPIS TREŚCI

Str.

<u>Część pierwsza</u> : "Pułk zmechanizowany w działaniach opóźniających". /Rozwiązanie zadania zamieszczonego w "Zeszycie Taktycznym nr 6/23/ 1967r/.	7
1. Proponowana decyzja dowódcy 8 pz	7
2. Uzasadnienie decyzji dowódcy 8 pz	10
3. Legenda do planu działania artylerii 8 pz w działaniach opóźniających	16
4. Propozycje inżynierskiego zabezpieczenia działań opóźniających 8 pz	19
<u>Część druga</u> : "Organizacja obrony obszaru powiatu"	25
1. Niektóre problemy obrony obszaru powiatu	25
2. Założenie do tematu "Organizacja obrony obszaru powiatu"	39

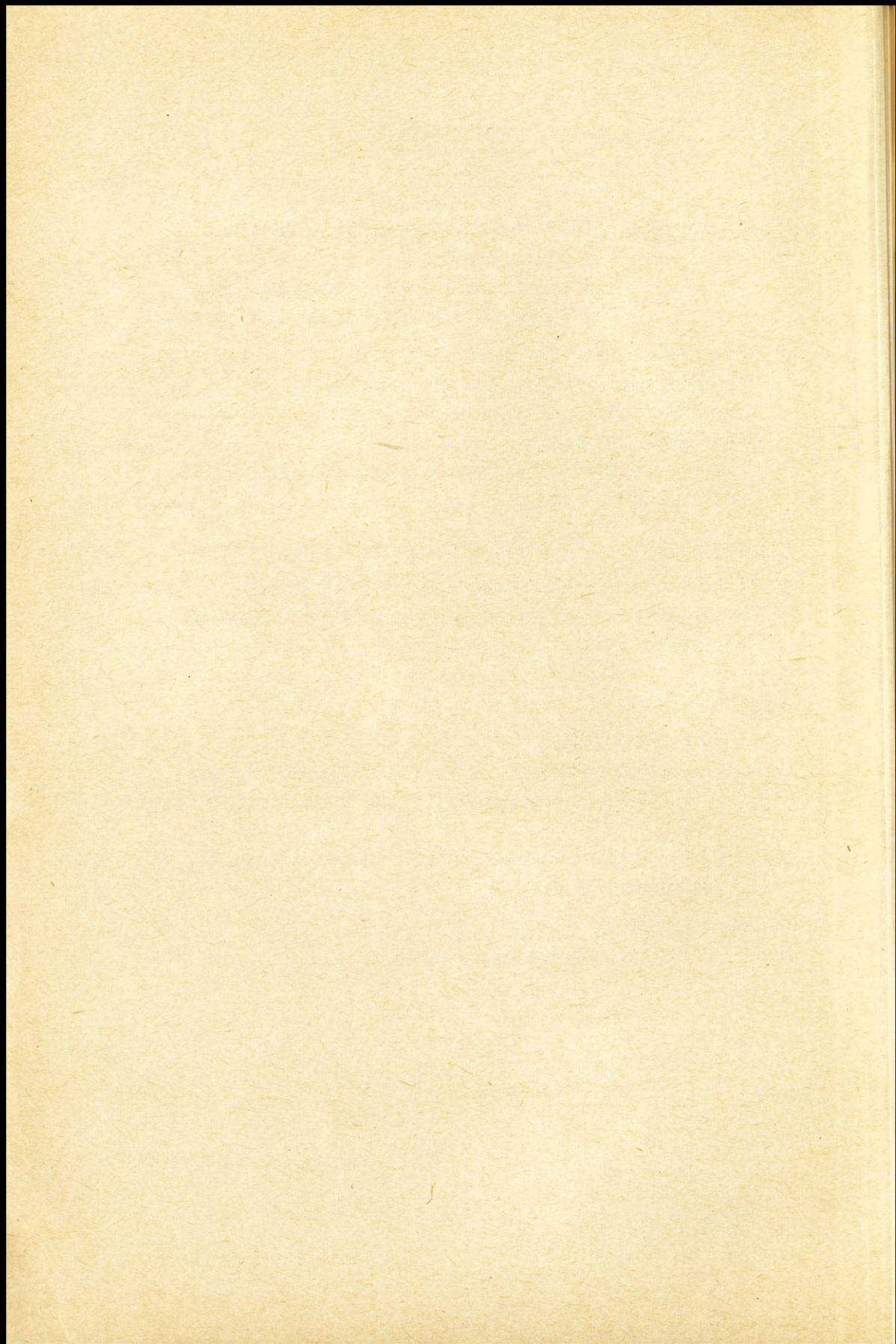
Załączniki:

Do części pierwszej :

- Nr 1 - Decyzja dowódcy 8 pz do działań opóźniających.
- Nr 2 - Plan działania artylerii 8 pz w działaniach opóźniających.
- Nr 3 - Propozycje inżynierskiego zabezpieczenia działań opóźniających 8 pz.

Do części drugiej :

- Nr 1 - Szkic położenia wyjściowego.

4

CZEŚĆ PIERWSZA

"PUŁK ZMECHANIZOWANY W DZIAŁANIACH OPÓŹNIAJACYCH"

/Rozwiązanie zadania zamieszczonego w "Zeszytach Taktycznym "
nr 6/23/1967 r./

8 pz otrzymał następujące zadanie: wykorzystując dogodne rubieże terenowe i skutki uderzenia broni masowego rażenia, lotnictwa i artylerii wykrwawić siły 13 DZ npla na kierunku JAKUBÓW /8840/, NADZIEJA /9853/, zach. KORYTNICA /1058/, a następnie w oparciu o rz. LIWIEC zaatakować ostatecznie natarcie npla i nie dopuścić do przerwania się jego sił w kierunku KORYTNICA, STOCZEK /2360/, SADOWNE.

Po przeprowadzeniu analizy zadania i ocenie położenia, dowódca 8 pz powziął następujące decyzje.

1. Proponowana decyzja dowódcy 8 pz

13 DZ /N/ wykonując uderzenie na kierunkach: wsch. KAŁUSZYN, LIW /0565/ oraz MIŃSK MAZOWIECKI, DOBRE /9946/, KORYTNICA /1058/ może rozciąć ugrupowanie 3 DZ, wyjść na jej tyły, a po wprowadzeniu drugiego rzutu pokonać rz. LIWIEC i podejść do rz. BUG zagrażając w ten sposób tyłom armii.

Największą groźbę dla 8 pz stanowi 38 BZ npla, która współdziałając z 39 BPanc może odciąć część sił od sił głównych pułku, przeciąć drogi dowozu i ewakuacji i wyjść na rz. LIWIEC.

Lotnictwo npla działając grupami 4-6 samolotów skupia wysiłki na kierunku DOBRE-KORYTNICA. Liczę się z możliwością dalszego obezwładniania przez npla SO artylerii i drugorzutowych pododdziałów pułku.

W tej sytuacji zdecydowałem:

Utrzymując punkty oporu: DOBRE, KAMIONKA /9549/, WIŚNIEW/9249/ i współdziałając z 9 pz doprowadzić do zagęszczenia ugrupowania npla, stwarzając w ten sposób opłaczalny cel dla wykonania

5
nia uderzeń bronią masowego rażenia, po czym przejść do
działań opóźniających w oparciu o rubież:

- PEŁKOWIZNA /0546/, MAKOWIEC DUŻY /0249/, OSSÓWNO /9953/,
WIERZBNO /9858/;
- TRAWY /0949/, WOLA KORYTNICKA /0955/, KORYTNICA /1058/ i
ostatecznie załamać natarcie npla w oparciu o rz. LIWIEC ,
uniemożliwiając podejście jego sił do rz. BUG.

w tym celu:

- 1/ 3/8 pz wspólnie z OPpanc i OZap 3 DZ utrzymujący punkty
oporu DOBRE, KAMIONKA, WIŚNIEW, stwarza warunki wykonania
uderzeń bronią masowego rażenia na npla, który wkłamał się
na prawym skrzydle pułku, po czym przechodzi do obrony
kolejnej rubieży opóźnienia.
Broniąc rejonu PEŁKOWIZNA/0546/, MAKOWIEC MAŁY /0151/,
ŚWIETOCHÓW STARY /0551/ załamuje natarcie npla na kierun-
ku DOBRE, MAKOWIEC, PNIEWNIK, a następnie pod osłoną 1/8
pz przechodzi do obrony w rejonie pkn SEKŁAK /1751/, WÓLKA
PAPLIŃSKA /1856/, pąd DABROWA /2154/.
- 2/ 1/8 pz częścią sił nie depuszcza do przerwania się npla w
kierunku: CHRÓŚCICE /9053/, ZIMNOWODA /9453/, OSSÓWNO
/9953/. Głównymi siłami uderza w kierunku: ŻEBRÓWKA/9252/,
pąd JANÓWEK /9656/, wspólnie z OPpanc 8 pz rozbija npla
na kierunku działania i pod osłoną 2/8 pz przechodzi do
obrony kolejnej rubieży opóźniania w rejonie: wsch. TRAWY
/0949/, KORYTNICA /1058/, skrzyżowanie dróg /1253/. Wyko-
rzystując skutki uderzeń broni masowego rażenia wyprowadza
główne siły pułku na północny brzeg rz. LIWIEC, po czym
prowadząc działania opóźniające przechodzi do drugiego rzu-
tu i ześrodkowuje się w rejonie : WIELICZNA /2455/, DRGICZ
/2359/, TOPOR /2756/.
- 3/ 2/8 pz przechodzi do obrony: OSSÓWNO /9953/, WIERZBNO
/9858/, WYRZYKI /0156/ i osłania odejście pododdziałów
pułku na kolejną rubież opóźniania. Następnie opóźnia na-
tarcie npla w kierunku: ADAMÓW /9955/, NOISZEW /0356/,
KORYTNICA i pod osłoną 1/8 pz przechodzi do obrony rejo-
nu: KALINOWIEC /1757/, BORZYCHY /1562/, GRYGRÓW /1959/,
załamując ostatecznie natarcie przeciwnika.

- 4/ 3 drt o 15.05 wykonuje uderzenie lxRCH na npla w rejonie p1n JAKUBÓW /8846/ oraz o 15.30 uderzenie lx3 KT w rejonie przepustu /9546ac/.
- 5/ Artyleria wspiera walkę pododdziałów pułku na kolejnych rubieżach opóźniania ze stanowisk ogniowych - patrz załącznik nr 1.
- 6/ OPpanc 3 DZ z rubieży: wzg. 173,1 /9948a/, wzg. 174,2 /9850d/ nie dopuszcza do przerwania się npla w kierunku p1d DOBRE, PNIEWNIK /0554/, po czym ześrodkowuje się w rejonie RABIANY /0953/ i jest w gotowości do odparcia ataku czołgów npla na kierunkach :
 - MAKOWIEC DUŻY /0250/, KORYTNICA;
 - MAKOWIEC DUŻY, MARYSIN /0948/.
 OPanc 8 pz odpiera atak czołgów npla z rubieży p1d-wsch. skraj lasu /9755b/, wsch WÓLKA /9857/, następnie ześrodkowuje się w rejonie PNIEWNIK i jest w gotowości do odparcia ataku czołgów npla z kierunku: WÓLKA, SKARZYN /0157/, KORYTNICA. Następnie pod osłoną l/8 pz przekracza rz.LI - WIEC i ześrodkowuje się w rejonie p1d MARIANÓW /2256/.
- 7/ OZap 3 DZ z planowanej rubieży minowania p1d DOBRE wspólnie z OPpanc dywizji nie dopuszcza do przerwania się czołgów npla w kierunku p1d DOBRE, MAKOWIEC, KORYTNICA; następnie ześrodkowuje się w rejonie SACHOCIN /0251/ i jest w gotowości do ustawiania zapór minowych na kolejnych rubieżach opóźniania oraz niszczenia obiektów drogowych na kierunku DOBRE, MAKOWIEC, KORYTNICA. Po wyjściu na północny brzeg rz. LIWIEC ześrodkowuje się w rejonie las p1n MAJDAN /2061/.
 OZap 8 pz współdziałając z OPpanc 8 pz ustawia zapory minowe na rubieży p1n JANÓWEK /9756/, nie dopuszczając do przerwania się czołgów npla w kierunku: JANÓWEK, WÓLKA, SKARZYN, KORYTNICA. Następnie ześrodkowuje się w rejonie p1n-zach ROGUSZYN /0558/ i jest w gotowości do działania na kolejnych rubieżach rozwinięcia OPpanc 8 pz.
- 8/ OInż główny wysiłek prac minersko-zaporowych skupia na kierunku: JAWOREK /9455/, PNIEWNIK, KORYTNICA. Pod osłoną

1/8 pz przechodzi na północny brzeg rz. LIWIEC i ze-
środkowuje się w rejonie ŻURIN /1857/; jest w gotowości
do minowania dogodnych przejść przez rz. LIWIEC.

9/ Pluton PKM osłania SD pułku.

10/ Organizacja dowodzenia :

- dowodzenie realizowane będzie z SD pułku, które w oza-
sie walki przesuwać się będzie po osi: ZIMNOWODA/9453/,
OSTASZKI /0355/, ZAMBRZYNIEC STARY /2156/. Na okres wal-
ki na rubieży opóźniania: TRAWY /0949/, RABIANY /0953/,
KORYTNICA, organizuje się PSD /pomocnicze stanowisko do-
wodzenia/, w rejonie wsch KOMORY /1257/, z zastępcą do-
wódcy pułku d/s liniowych.

2. Uzasadnienie decyzji dowódcy 8 pz

1. 3 DZ przechodzi do działań opóźniających na skutek wykona-
nia uderzenia przez świeżo wprowadzone do walki siły npla
oraz obezwładnienia bronią masowego rażenia drugiego rzu-
tu dywizji.

Zadanie dywizji polega na niedopuszczeniu przeciwnika do
przerwania się w kierunku MIŃSK MAZOWIECKI, zach. KORYTNI-
CA, SADOWNE /3457/ i wyjścia na rubież rz. BUG.

Zadanie to dowódca dywizji zamierza wykonać w sposób na-
stępujący: - uderzeniami bmar obezwładnić odwody npla na
rubieży MIŃSK MAZOWIECKI, KAŁUSZYN, a następnie prowadząc
działania opóźniające siłami pułków pierwszego rzutu oraz
wykonując kontrataki 3 poz wykrwawić przeciwnika na kolej-
nych rubieżach, po czym ściśle współdziałając z oddziałami
OTK w oparciu o rzekę LIWIEC ostatecznie załamać na-
tarcie przeciwnika.

Główny wysiłek działań opóźniających dywizja skupia na le-
wym skrzydle.

Szerokość pasa opóźniania dywizji wynosi 40 km.

Z uwagi na warunki terenowe, działania opóźniające dy-
wizji koncentrować się będą w pasie ok. 30 km.

Zarówno z warunków terenowych jak i głównego wysiłku dy-

wizji wynika, że główny ciężar opóźniania przejmą pododdziały 8 i 7 pz. Dywizja ma zaangażowane w walce trzy pułki zmechanizowane, natomiast w odwodzie ma pcz, który został obezwładniony bronią jądrową npla. Pułk ten po osiągnięciu zdolności bojowej za około cztery godziny, częścią sił /do dwóch kcz/ może wykonać kontratak na zagrożonym kierunku. Wypływa stąd wniossek, że 3 poz głównymi siłami może przejść do obrony kolejnej rubieży opóźniania.

2. 3 drt na korzyść 8 pz wykonuje uderzenie 1 x 3 KT oraz 1 x RCH do rubieży DOBRE, WIERZBNO oraz uderzenia 2 x 3KT i 3 x RCH do rubieży rz. LIWIEC.

Biorąc pod uwagę położenie wojsk własnych i npla oraz warunki meteorologiczne wydaje się, że uderzenia RCH najbardziej celowo jest wykonać na odwód 38 BZ w rejonie płu JAKUBÓW; spowoduje to częściowe jego obezwładnienie i opóźni wprowadzenie go do walki w kierunku DOBRE, KORYTNICA. Uderzenie 1 x 3 KT najlepiej wykorzystać do obezwładnienia tegoż odwodu w czasie rozwijania go do walki, które może nastąpić w rejonie płu RUDZIENKO.

Pozostałe uderzenia wykorzystać w czasie walki o utrzymanie ostatecznej rubieży obrony.

3. 8 pz przechodzi do działań opóźniających w pasie szerokości 12 km. Dotychczasowe położenie wojsk oraz rzeźba terenu w pasie działania jak również płytkie ugrupowanie dywizji stwarzają konieczność posiadania dość silnego druzgiego rzutu.

Pułk ma prowadzić działania opóźniające na głębokość 30km. Głębokość ta oraz ukształtowanie terenu na kierunku działania pułku wskazują, że istnieje możliwość zorganizowania dwóch kolejnych rubieży opóźniania.

Najbardziej dogodnymi rubieżami opóźniania w wyznaczonym pasie działania pułku są :

- rz. OSOWNICA, na odcinku: RUDKI /0547/, OSSÓWNO /9953/ i dalej - WÓLKA /9856/, WIERZBNO /9858/;
- MARYSIN /0948/, RABIANY /0953/, WOLA KORYTNICKA /0955/, KORYTNICA /1058/.

4. 13 DZ npla wykonuje uderzenie dwoma brygadami w pierwszym rzucie, mając w odwodzie brygadę zmechanizowaną. Na kierunku 8 pz rozwijają działanie siły około jednego batalionu 38 BZ npla oraz około batalionu 39 BPanc. Pierwszorzutowe bataliony 38 BZ zdołały pokonać opór 3/8 pz i włamać się w głąb rejonu obrony pułku około 6 km. Przed frontem obrony 1/8 pz npl uzyskał nieznaczne powodzenie i usiłuje zmanewrować część sił 39 BPanc w celu wykonania uderzenia w skrzydło rejonu obrony pułku. Jednocześnie na kierunku JAKUBÓW, DOBRE npl podciąga siły około batalionu, prawdopodobnie odwód 38 BZ, którymi może za ok. 30 minut wykonać uderzenie na DOBRE, a następnie skierować je na FNIEWNIK, KORYTNICA. Łącząc swój wysiłek z 39 BPanc, działającą częścią sił w kierunku CIERPIETA /9458/, WIERZBNO, ROGUSZYN /0558/, może on odciąć 1/8 pz od sił głównych i wyjść na tyły ugrupowania bojowego pułku, stwarzając w ten sposób dogodne warunki wyjścia nad rzekę LIWIEC.

Odwód 38 BZ jest w odległości około 8 km od czokowych pododdziałów brygady, co przemawia za tym, że wprowadzenie go do walki może nastąpić za około 30 minut. Odwód ten stanowi opłacalny cel dla uderzenia bronią jądrową. Zniszczenie części jego sił uderzeniem jądrowym opóźni wprowadzenie go do walki oraz umożliwi 1/8 pz wycofanie się na kolejną rubież opóźniania.

Rozbite pododdziały 20 BZ npla związane w walce w rejonie WOLA POLSKA /9246/, WIŚNIEWKA /9247/, WIŚNIEW /9249/ oraz ześrodkowujące się w rejonie MISTÓW /8942/, pld ŁAZISKA /9145/, TYMOTEUSZE /9043/ mogą być wykorzystane na kierunku pomocniczym i prawdopodobnie nie zostaną użyte na kierunku działania pułku.

5. W obecnym położeniu pododdziałów pułku zarysowuje się niebezpieczeństwo okrążenia 1/8 pz, a tym samym rozcięcia ugrupowania bojowego pułku. W związku z tym przed pułkiem stanęły następujące problemy :

a/ wzbronić nplowi wprowadzenia odwodu i rozwinięcia na-

tarcia w kierunku: DOBRE, PNIEWNIK, KORYTNIKA;
b/ nie dopuszczając do dalszego włamania się npla na lewym skrzydle pułku, wyprowadzić 1/8 pz na kolejną rubież opóźniania.

W zaistniałej sytuacji ważniejszy jest problem pierwszy. Problem ten można rozwiązać w sposób następujący: uderzeniem broni jądrowej obezwładnić odwód 38 BZ npla w momencie rozwijania go do walki. Uwzględniając kierunek ruchu jego kolumn, tempo marszu /15 km/godz./ oraz położenie sił własnych /pas bezpieczeństwa/, punkt zerowy należy wyznaczyć w rejonie pld RUDZIENKO.

Uderzenia wykonać o 15.25. W wyniku uderzenia jądrowego npl poniesie znaczne straty/około jednej kompanii/ oraz zostanie oślepiony na pewien okres czasu. Wykorzystując skutki tego uderzenia 3/8 pz współdziałając z częścią sił 9 pz oraz OPpanc 1 OZap 3 DZ - jest w stanie utrzymać rubież: OSECZYNA /9840/, POREBY NOWE /9943/, DOBRE wzg . 183,7 /9748/, KAMIONKA /9549/ przez okres 2-2,5 godz. to jest do czasu przekroczenia przez 1/8 pz rubieży OSSOWNO, WIERZBNO - a następnie przejść do działań opóźniających i obsadzić kolejną rubież.

Warunki odejścia 3/8 pz na kolejną rubież opóźniania są skomplikowane, gdyż odejście to odbywać się będzie w styczności z nplem. W związku z tym batalion ten będzie miał mało czasu na organizację obrony. Wydaje się zatem konieczne pozostawienie na tym kierunku OPpanc 1 OZap 3 DZ oraz skupienie głównego wysiłku artylerii na osłonie odejścia 1/8 pz i na organizacji obrony na kolejnej rubieży opóźniania.

Rozwiązanie drugiego problemu może wyglądać następująco: siłami OPpanc 1 OZap zamknąć kierunek KACZY DOL /9357/, JANÓWEK /9756/, natomiast częścią sił 1/8 pz, utrzymując punkt oporu KLUKI /9153/ oraz WITY /8955/, zasadniczymi siłami wykonać uderzenie w kierunku JAWOREK /9455/, JANÓWEK w celu rozbicia sił npla, którym udało się częściowo włamać w ugrupowanie na lewym skrzydle puł-

9

ku. Następnie przechodząc do działań opóźniających, pod osłoną 2/8 pz przejść do obrony kolejnej rubieży opóźniania.

2/8 pz w wyniku uderzeń jądrowych npla został częściowo obezwładniony i nie jest zdolny do wykonania kontrataku. W związku z tym najcelowiej byłoby wykorzystać go do obsadzenia kolejnej rubieży w rejonie: OSSÓWNO /9952/, WIERZBNO, WYRZYKI /0156/. Jednocześnie batalion ten może tworzyć grupę osłonową pułku, zapewniając zorganizowane odejście batalionów pierwszego rzutu na kolejną rubież opóźniania.

Licząc się z niepowodzeniem na kierunku WOLA POLSKA, DOBRE 13 DZ /N/ może przenieść punkt ciężkości walki na swoje prawe skrzydło /pozwalają na to warunki terenu - we/. Zachodzi więc konieczność zorganizowania zdecydowanego oporu na rubieży OSSÓWNO, WIERZBNO, co jest możliwe do realizacji we współdziałaniu z częścią sił 7 pz.

Po zorganizowaniu obrony przez 3/8 pz na rubieży RUDKI, MAKOWIEC DUŻY artyleria powinna skupić swój wysiłek na zabezpieczeniu działań 2/8 pz. Osłonę odejścia 3/8 pz i 2/8 pz na ostateczną rubież obrony zapewnią 1/8 pz i 3 pz, co powoduje konieczność nawiązania z nim ścisłego współdziałania w tym zakresie. Noc oraz obrona zorganizowana przez siły główne pułku na płu brzegu rz. LIWIEC stwarzają sprzyjające warunki wyprowadzenia 1/8 pz na ostateczną rubież obrony.

6. Możliwości prowadzenia działań opóźniających przez 7 pz przedstawiają się następująco :

- czas walki pierwszorzutowych batalionów do kolejnej rubieży opóźniania: rz. OSOWNICA, WOLKA, WIERZBNO może wynosić 2-2,5 godz. /15-17.30/;
- natarcie npla na kolejnej rubieży może być zatrzymane na okres 1-1,5 godz. /do 18.30-19.00/;
- walka między rubieżami może trwać 1,5-2 godz. /21.30-22.00/;
- walka o utrzymanie rubieży: TRAWY, KORYTNICA i odejście

za rz. LIWIEC może trwać 1,5-2 godz. /23.30-24.00/.
Ogólnie walka na kolejnych rubieżach opóźnienia będzie
prowadzona 9 godz.
Tempo opóźnienia średnio wynosić będzie 3,5 km/godz./30
km : 9 godz. = 3,5 km/godz./, co mieści się w możli-
wościach pułku.

3. LEGENDA

do planu działania artylerii 8 pz w działaniach opóźniających

1. Obrona rubieży: DOBRE, KAMIONKA /9549/, WIŚNIEW /9249/, WÓLKA KAŁUSKA /9052/, WITY /8955/ oraz działania opóźniające prowadzone w celu przejścia do obrony pierwszej rubieży opóźniania: PEŁKOWIZNA /0546/, MAKOWIEC DUŻY /0249/, OSSÓWNO /9953/, WIERZBNO /9858/.

a/ Główny wysiłek ognia artylerii skupić na kierunku: JAKUBÓW /8846/, MAKOWIEC DUŻY /0250/, a następnie przenieść na kierunek : ZIMNOWODA /9453/, PNIEWNIK /0554/.

b/ Przesunięcia artylerii^{x/}:

- gotowość ognia lb na nowych SO - 15.34;
- przesunięcia pozostałych baterii 2/3 pa oraz 8 bhb
 - na ustalony sygnał /podejście czołowych pododdziałów nieprzyjaciela na odległość 2 km od SO/;
- gotowość ognia pozostałych baterii na nowych SO od chwili otrzymania sygnału przesunięcia baterii
 - 2b - "S" + 46';
 - 3b - "S" + 45';
 - 8 bhb - "S" + 35'.

c/ Wykorzystanie środków ppanc :

- OPpanc 3 DZ /podporządkowany 8 pz/ rozwinąć do walki z czołgami i transporterami opancerzonymi npla na rubieży: wzg. 173,1 /9948/, wzg. 174,2 /9850/.

Gotowość ognia na rubieży rozwinięcia - 15.19. Po wykonaniu zadania, na sygnał dowódcy 8 pz zajmuje po-

x/ Do kalkulacji przyjęto następujące średnie normy czasu przesunięcia artylerii;

- tempo marszu - 30 km/godz.;
- czas zwinięcia SO baterii - 7 minut;
- czas rozwinięcia baterii i osiągnięcie gotowości do prowadzenia ognia - 10 minut.

Do obliczonej odległości dodano 10% długości marszruty.

średni rejon ześrodkowania w rejonie RABIAN /0953/.
Czas zajęcia pośredniego rejonu ześrodkowania - "S"+
55 minut;

- OPpanc 8 pz rozwinąć na rubieży: płu-wsch.skraj lasu
/9755/, płu-zach. skraj WIERZBNO /9857d/, a po wy-
konaniu zadania na umowny sygnał zająć pośredni re-
jon ześrodkowania - PNIEWNIK /0554/ w czasie "S" + 35
minut.

2. Działania obronne, na pierwszej rubieży opóźniania: PEŁ -
KOWIZNA /0546/, MAKOWIEC DUŻY, OSSÓWNO, WIERZBNO i przej-
ście do obrony drugiej rubieży opóźniania: TRAWY /0949/
WOLA KORYTNICKA /0955/, KORYTNICA.

a/ Główny wysiłek ognia artylerii skupić na kierunku: WY-
GLADÓWEK /9653/, PNIEWNIK /0553/

b/ Organizacja dowodzenia artylerią - jak dotychczas, z
wyjątkiem 2b 2/3 pa, która z nowych SO będzie wspierać
walkę 2/8 pz.

c/ Przesunięcia artylerii i gotowość otwarcia ognia na
nowych SO :

- 8 bhb - "S"+35' /na drugiej rubieży opóźniania/;
- 2b - "S"+45' /na drugiej rubieży opóźniania/;
- 1b - "S"+69' /na trzeciej rubieży opóźniania/;
- 3 b - "S"+59' /na trzeciej rubieży opóźniania/.

e/ OPpanc 3 DZ jest w gotowości do działania na kierunku:
MAKOWIEC DUŻY, RABIAN.

OPpanc 8 pz - w gotowości do działania na kierunku: JA-
NÓWEK, PNIEWNIK.

3. Działania obronne na drugiej rubieży opóźniania: TRAWY,
WOLA KORYTNICKA, KORYTNICA i przejście do obrony trzeciej
rubieży opóźniania, opartej o rz. LIWIEC.

a/ Główny wysiłek ognia artylerii skupić na kierunku: PNIE-
WNIK, JACZEW /1457/, następnie na kierunku: KORYTNICA,
ZGRZEBICHY /2257/.

b/ Organizacja dowodzenia artylerią :

- 2b 2/3 pa po zajęciu SO wspiera walkę 1/8 pz;
- 8 bhb w dyspozycji dowódcy pułku.

13

Po zajęciu SO na płn rz. LIWIEC :

- 2b 2/3 pa wspiera walkę 2/8 pz;
- 8 bnb podporządkowuje się 3/8 pz;
- 2/3 pa /bez 2b/ w dyspozycji dowódcy 8 pz.

c/ Gotowość ognia po przesunięciu artylerii za rz. LIWIEC:

- 8 bnb - "S"+55' ;
- 2b 2/3 pa - "S"+50' .

4. Zużycie oraz dowóz amunicji /dla sprzętu 122 mm hb/

Poddziały	2/3 pa		8 bhb
	1b	2b	
Wyszczególnienie		3b	
Stan amunicji przy sprzęcie	0,15 jo	0,27 jo	0,4 jo
Z otrzyman. przydziału am. na dzień walki pozostało	0,7 jo /w tym 0,15 jo am. dymnej/		
Pod koniec dnia walki posiadać 80% zapasów ruchomych w wojskach i składach	0,4 jo	0,4 jo	0,4 jo przy sprzęcie oraz 0,24 w PSA
Należy dowieźć w ciągu dnia	0,49 + 0,4	= 0,89 jo	0,4jo+0,4jo+0,24jo=1,04jo
Przewidywane zużycie i dowóz amunicji na poszczególnych rubieżach opóźnienia			
I rubież	0,4 jo 0,4 jo x	0,2 jo 0,35 jo	0,2 jo 0,3 jo
II rubież	-	0,2 jo 0,4 jo	0,2 jo 0,35 jo
III rubież	0,3 jo 0,55 jo	0,15 jo 0,12 jo	0,1 jo 0,15+0,24 jo

Uwaga: x - w liczniku przewidywane zużycie amunicji, w mianowniku - ilość amunicji, którą należy dowieźć.

xx - 0,15 jo należy dowieźć do SO artylerii, natomiast 0,24 jo dowieźć do PSA.

14

15

4. Propozycje inżynierskiego zabezpieczenia działań opóźniających 8 pz

Inżynierskie zabezpieczenie działań opóźniających 8pz polegać będzie na :

- wyborze zasadniczych rubieży opóźnienia i szybkiej ich rozbudowie fortyfikacyjnej;
- wykonaniu na zasadniczych i pośrednich rubieżach opóźnienia zakrojonych na szeroką skalę prac minersko-zaporowych;
- określeniu dróg dowozu i ewakuacji oraz manewru, a także przygotowaniu przejść przez rzekę LIWIEC na ostateczną rubież obrony.

1. Proponowane zasadnicze rubieże opóźnienia

Ze względu na charakter terenu, do najbardziej dogodnych rubieży opóźnienia nieprzyjaciela w pasie działań pułku możemy zaliczyć :

- rubież: PEŁKOWIZNA /0546/, MAKOWIEC DUŻY /0249/, PALESTYNA /9853/, WIERZBNO /9858/;
- rubież: ANNOPOL /1047/, TRAWY /0949/, WOLA KORYTNICKA /0955/, KORYTNICA /1058/;
- ostateczną rubież obrony przebiegającą na północnym brzegu rz. LIWIEC.

Pierwsza rubież jest oparta na prawym skrzydle o rz. OSOWNICA oraz na lewym skrzydle o miejscowości WÓLKA i WIERZBNO. Nieco bardziej pagórkowaty teren po stronie płn. rz. OSOWNICA oraz częściowe zalesienie umożliwią skryte rozmieszczenie sił i środków ogniowych pułku oraz wykonanie w większym stopniu prac minersko-zaporowych, a tym samym mogą się przyczynić do opóźnienia natarcia nieprzyjaciela.

Druga zasadnicza rubież opóźnienia jest dogodna przede wszystkim dlatego, że opiera się o zalesiony teren i większe miejscowości, co utrudnia nieprzyjacielowi bezpośredni wgląd w ugrupowanie pułku oraz stwarza dogodne warunki wycofania się pododdziałów na ostateczną, trzecią ru-

16

bież opartą o rzekę LIWIEC. Z drugiej strony pozostawia otwarty teren na podejściach i umożliwia zadawać nieprzyjacielowi straty już na znacznych odległościach.

Bardzo krótki czas na organizację poszczególnych rubieży opóźniania oraz brak sił i maszyn ziemnych nie pozwalają na wykonanie prac fortyfikacyjnych w szerszym zakresie. Większość pododdziałów ograniczy się do wykorzystania własności ochronnych terenu, a w miejscowościach - budynków, zwłaszcza zaś murowanych i podpiwniczonych. Ponadto w miarę posiadanego czasu i możliwości, pododdziały pułku będą wykonywały najprostsze ukrycia używając indywidualnych zestawów fortyfikacyjnych.

2. Ustawienie zapór minowych i wykonanie niszczeń

Najbardziej dogodne warunki do działania czołgów nieprzyjaciela istnieją na kierunkach: NOWE DOBRE /9847/, MAKOWIEC DUŻY /0249/, WOLA KORYTNICKA /0955/ oraz CHROŚCICE/9053/ JANÓWEK /9756/, KORYTNICA /0958/.

Ze względu na krótki czas organizacji obrony na poszczególnych rubieżach opóźniania, główną uwagę należy skoncentrować na zakładaniu przeciwpancernych zapór minowych i przygotowaniu niszczeń - zwłaszcza zaś na tych kierunkach, na których nieprzyjaciel prawdopodobnie skupi swój główny wysiłek. W zakładanych polach minowych stosować gęstość pól minowych nie przekraczającą 750 min na 1 km.

Na kierunku działań pułku planowane jest użycie OZap 3 DZ, który po ustawieniu min na planowanej rubieży minowania pld DOBRE ześrodkowuje się w rejonie SACHOCIN /0251/. Dalejsze jego użycie na kolejnych rubieżach minowania - zgodnie z decyzją dowódcy 8 pz.

W związku z powyższym, proponuje się wykorzystanie OZap 3 DZ wspólnie z OPpanc dywizji z zadaniem umocnienia kolejnych rubieży opóźniania i niedopuszczenia do przerwania się czołgów na kierunku: DOBRE, MAKOWIEC DUŻY, WOLA KORYTNICKA. Przewidywane rubieże minowania na tym kierunku mogą być usytuowane następująco :

17
Nr 1 - pld-wsch DOBRE /9947/, wydłużając rubież rozwinięcia Oppanc.

Nr 2 - pld-zach MAKOWIEC DUZY - na podejściu do pierwszej rubieży opóźniania.

Nr 3 - pld-zach RABIANY /0953/ - przed drugą rubieżą opóźniania.

Na okres prowadzenia działań opóźniających z dotychczasowego oddziału zabezpieczenia ruchu został zorganizowany oddział zaporowy, który proponuje się wykorzystać wspólnie z Oppanc pułku na drugim, najbardziej prawdopodobnym kierunku działań czołgów nieprzyjaciela: JANÓWEK, SKARZYN, KORYTNICA.

Uwzględniając powyższy kierunek oraz rubieże rozwinięcia Oppanc pułku, usytuowanie kolejnych rubieży minowania OZap może być następujące :

Nr 1 - pld JANÓWEK /9756/ - przed rubieżą rozwinięcia Oppanc.

Nr 2 - pld-wsch PNIEWNIK /0554/ - pomiędzy pierwszą i drugą rubieżą opóźniania.

Nr 3 - pld-zach KORYTNICA - przed drugą rubieżą opóźniania.

Do umocnienia zasadniczych rubieży opóźniania nieprzyjaciela proponuje się wykorzystać OInż pułku razem z dotychczasową grupą minowania i niszczeń. Pododdziały te należy natychmiast skierować na pierwszą rubież opóźniania z zadaniem; wspólnie z pododdziałami piechoty batalionów zajmujących tę rubież ustawić grupy min na dogodnych podejściach do bronionej rubieży i przejściach przez rz. OSOWNICA, przygotować do zniszczenia mosty na rz. OSOWNICA oraz osłonić minami punkty oporu w miejscowościach OSSOWNO i WIERZBNO.

Rozmieszczenie zapór minowych i obiektów, które mają być niszczone oraz możliwości wykonania prac minersko-zaporowych posiadanych i przydzielonych środkami minerskimi na kolejnych rubieżach opóźniania - przedstawiono na szkicu propozycji inżynierskiego zabezpieczenia działań opóźniających /załącznik nr 3/.

3. Wykorzystanie dróg

Sieć dróg w rejonie działań pułku jest bardzo słabo rozwinięta. Dominują drogi polne.

Biorąc pod uwagę rozmieszczenie pododdziałów pułku i sposób ich wycofywania na kolejne rubieże opóźniania oraz warunki terenowe i istniejącą sieć drogową - proponuje się przydzielić i utrzymywać następujące drogi :

a/ dowozu i ewakuacji - po jednej dla każdego batalionu na kierunkach:

- 3/8 pz - DOBRE, MAKOWIEC DUŻY, JACZEWEK /0650/, pład TRAWY /0950/, SEWERYNÓW /1151/, KATY /1553/, TWARDÓG /1954/;

- 1/8 pz - CHROŚCICE /9053/, ZIMNOWODA /9453/, JANÓWEK /9756/, WYRZYKI /01556/, PNIEWNIK /0555/, KORYTNICA, PA- PLIN /1659/.

b/ rokadowe, przebiegające pomiędzy zasadniczymi rubieżami opóźniania:

- KOBYLANKA /0247/, MAKOWIEC MAŁY /0150/, OSSÓWNO /9953/, WIERZBNO /9858/;

- WIKTORIA /0646/, RADOSZYNO /0549/, PNIEWNIK, ROGUSZYN;

- KATY /1552/, KOMORY /1256/, GÓRKI BORZE /1358/;

c/ manewru -zależnie od sposobu wykorzystania poszczególnych elementów ugrupowania bojowego pułku na zaplanowanych rubieżach ich rozwinięcia.

Ze względu na brak sił i sprzętu inżynieryjnego do przygotowania dróg, każdy pododdział pułku obowiązany będzie utrzymywać wyznaczone odcinki dróg we własnym zakresie. Pozostawioną drużynę saperów z OZR wraz ze sprzętem wykorzystać należy do przygotowania drogi dowozu i ewakuacji dla 3/8 pz oraz rozpoznania i urządzenia na tym kierunku trzech brodów na rz. LIWIEC.

Sama rzeka LIWIEC nie stanowi poważnej przeszkody do pokonania. Dlatego przejście pododdziałów pułku na ostateczną rubież obrony opartą o tę rzekę planuje się w sposób następujący: na prawym kierunku wykorzystać istniejące brody i dogodne przejście przez podmokłą dolinę rzeki, na lewym zaś - dro-

gę przygotowaną przez OZR dywizji oraz mosty utrzymywane na
rz. LIWIEC i jej odnogach.

ORGANIZACJA OBRONY OBSZARU POWIATU

Niektóre problemy obrony obszaru powiatu

Na organizację obrony terytorium powiatu wywiera wpływ szereg czynników takich, jak: charakter polityczno-gospodarczy powiatu i jego możliwości ekonomiczno-militarne, położenie geograficzne, ukształtowanie terenu i stan polityczno-moralny ludności, charakter i możliwości oddziaływania nieprzyjaciela na obszar powiatu oraz świadczenia powiatu na rzecz sił zbrojnych i gospodarki narodowej.

Należy przewidywać, że we współczesnych warunkach główne zagrożenie dla każdego powiatu stanowi broń masowego rażenia. Wydaje się jednak, że stopień zagrożenia poszczególnych powiatów nie będzie jednakowy. Broń masowego rażenia może być użyta przez nieprzyjaciela przede wszystkim przeciwko najważniejszemu obiektom politycznym, gospodarczym, komunikacyjnym i wojskowym. Wynika z tego, że najbardziej zagrożone będą powiaty dobrze rozwinięte pod względem gospodarczym i przemysłowym skupiając zakłady przemysłowe, a to oznacza, że ich obrona powinna być nastawiona głównie na zapobieganie skutkom oddziaływania bronią masowego rażenia oraz niedopuszczenie do wykonywania uderzeń bronią klasyczną.

Drugą formą oddziaływania nieprzyjaciela na terytorium powiatu może być działalność dywersyjna grup specjalnych, uzupełniona ewentualnie działaniami band zbrojnego podziemia.

Skuteczność działania grup dywersyjnych nieprzyjaciela zależy w dużej mierze od warunków bazowania. Najdogodniejsze warunki bazowania takich grup będą w tych powiatach, na których obszarze znajdują się duże kompleksy leśne i masywy górskie oraz zamieszkuje je ludność obojętnie lub negatywnie ustosunkowana do obecnej rzeczywistości.

21

W wypadku pomyślnego dla nieprzyjaciela rozwoju działań wojennych na terytorium powiatów przyległych do wybrzeża morskiego i dużych rzek /ODRA, WISŁA/ mogą tam lądować taktyczne i taktyczno-operacyjne, morskie i powietrzne desanty nieprzyjaciela.

Ponadto obrona terytorium powiatów powinna zapewnić utrzymanie porządku publicznego i przeciwdziałać psychologicznemu oddziaływaniu nieprzyjaciela na ludność cywilną zwłaszcza w powiatach najgęściej zaludnionych o dużych skupiskach ludności.

Przez terytorium poszczególnych powiatów przegrupowywać się będą wojska operacyjne i przebiegać będą ich linie tranzytowe. Ponadto rozmieszczone tam mogą być różnego rodzaju obiekty i urządzenia wojskowe. Zależnie od ilości linii tranzytowych, obiektów i urządzeń wojskowych, obrona terytorium powiatu powinna zapewnić w określonym zakresie pomoc wojskom operacyjnym i obiektom wojskowym.

Poważnym zadaniem spoczywającym na powiatach jest kierowanie pracami mobilizacyjno-uzupełniającymi na rzecz sił zbrojnych i oddziałów zmilitaryzowanych.

Niektóre powiaty /szczególnie miejskie/ - ze względu na ograniczony teren, gęstość zaludnienia, duży stopień zagrożenia itp. - nie będą w stanie samodzielnie rozwiązać wszystkich problemów obronnych. Dotyczyć to będzie przede wszystkim potrzeb w zakresie rozśrodkowania ludności, rozwinięcia sił i środków powiatu lub pomocy przy likwidacji skutków użycia broni masowego rażenia. Powiaty te będą korzystać z pomocy sąsiadów i szczebli nadrzędnych.

1. Cel obrony i zadania operacyjno-obronne powiatu

Na cel i zadania operacyjno-obronne powiatu wywierają wpływ przede wszystkim bezpośrednio i pośrednio działania przeciwnika.

Celem obrony terytorium powiatu jest zwalczanie wszelkiej zbrojnej działalności nieprzyjaciela na podległym obszarze oraz utrzymanie działalności podstawowych dziedzin geo-

podarki i administracji powiatu, ochrona ludności, a także wszelkich dóbr materialnych i kulturalnych, znajdujących się na jego terytorium, przed skutkami broni masowego rażenia i innych środków oddziaływania nieprzyjaciela.

Do ogólnych zadań operacyjno-obronnych powiatu należą :

- zapewnienie na terytorium powiatu skutecznej obrony przed bronią masowego rażenia i likwidacja skutków jej użycia;
- zwalczanie na terytorium powiatu grup specjalnych nieprzyjaciela i band zbrojnego podziemia oraz obrona i ochrona przed dywersją obiektów nie chronionych przez siły i środki szczebli nadrzędnych;
- zapewnienie normalnego funkcjonowania organów władzy powiatu;
- zapewnienie porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zwalczanie oddziaływania psychologicznego na ludność powiatu;
- udział w likwidacji taktyczno-operacyjnych, morskich i powietrznych desantów nieprzyjaciela;
- udział w zabezpieczeniu linii tranzytowych wojsk operacyjnych własnych i sojuszniczych oraz zabezpieczenie wewnętrznego /powiatowego/ systemu komunikacji;
- wyznaczanie z terytorium powiatu sił i środków do wojsk operacyjnych i OTK sił zmilitaryzowanych, a także ich uzupełnianie w czasie wojny.

Zadania operacyjno-obronne powiat może wykonywać samodzielnie lub przy pomocy sił i środków szczebli nadrzędnych

Pomoc udzielana powiatowi przez szczeble nadrzędne może się wyrażać w okresowym wzmocnieniu lub wsparciu go odpowiednimi siłami i środkami. Kierownictwo szczebla nadrzędnego polegać będzie na okresowym przejęciu dowodzenia w poszczególnych działaniach lub akcjach, bądź też na koordynowaniu wysiłku między powiatami przy realizacji określonego zadania. Może to mieć miejsce wówczas, gdy realizacja zadania przekroczy możliwości powiatu lub gdy działanie /akcja/ obejmie obszar większy od powiatu.

23

2. Struktura organizacyjna systemu kierowania obrona terytorium powiatu

Duża ilość urzędów i instytucji zgrupowanych we władzach powiatu w okresie pokoju wynika z konkretnych potrzeb gospodarki i administracji powiatowej, lecz nie odpowiada potrzebom wojny.

Struktura organizacyjna systemu kierowania obroną terytorium powiatu oparta jest na istniejącym administracyjno-politycznym podziale powiatu. Najwyższym organem zarządzania w powiecie na wypadek wojny jest Powiatowy Komitet Obrony /PKO/, który posiada pełnię władzy politycznej, administracyjnej, gospodarczej i wojskowej oraz podejmuje decyzje dotyczące obronności powiatu i zadań poszczególnych działów w tym zakresie.

PKO podlega bezpośrednio WKO. PKO podlegają lokalne komitety obrony /LKO/ występujące w dzielnicach miejskich lub blokach mieszkalnych, w gromadach, osiedlach i zakładach produkcyjnych.

W skład PKO wchodzi: przewodniczący, określona liczba zastępców /3-4/ oraz członkowie komitetu w ilości odpowiadającej liczbie działów PKO /6-9 osób/. Jako organa wykonawcze dla kierowania całokształtem spraw politycznych, militarnych, gospodarczych i administracyjnych PKO posiada odpowiednie działy, które są organizowane na bazie urzędów i instytucji szczebla powiatowego. Kierownicy działów PKO są jednocześnie członkami PKO. Poszczególne działy PKO obejmują odpowiednio zmniejszone i pokrewne, pod względem specjalności lub zadań okresu wojennego, urzędy i instytucje.

Na okres wojny poszczególne działy PKO przyjmują odpowiednią strukturę organizacyjną. Ogólnie biorąc struktura ta może być następująca: kierownictwo działu, aparat pomocniczy kierownika działu /sekretariat/, aparat partyjno-polityczny /komitet partyjny/, piony /wydziały/, sekcje odpowiadające specjalności lub zadaniom realizowanym przez dany dział oraz aparat obsługi działu.

24

W większości powiatów organizowane są następujące działy: polityczny, militarny, wewnętrzny, ochrony ludności, komunikacji, planowania gospodarczego, przemysłu, szkolnictwa i kultury oraz gospodarczy.

W zależności od potrzeb w poszczególnych powiatach istnieje możliwość połączenia niektórych działów PKO. Na przykład podczas ćwiczeń w niektórych powiatach z powodzeniem łączono dział polityczny z wewnętrznym i dział planowania gospodarczego z działem przemysłu. Istnieje również możliwość łączenia działu szkolnictwa i kultury z działem politycznym.

Dział militarny PKO stanowi Powiatowy Sztab Wojskowy /PSZW/, który zapewnia jednolite i skoordynowane kierowanie i dowodzenie wszystkimi siłami i środkami powiatu przeznaczonymi do wykonywania zadań operacyjno-obronnych.

Pod kierownictwem PKO PSZW planuje, organizuje, przygotowuje i realizuje całokształt przedsięwzięć związanych z obroną terytorium powiatu w sensie operacyjno-obronnym oraz koordynuje działania wszystkich przeznaczonych do tego celu sił i środków powiatu. Dotyczy to zarówno organicznych sił i środków powiatu, jak i przydzielonych mu w razie potrzeby sił i środków szczebla nadrzędnego.

Na czele PSZW stoi szef PSZW, który podlega przewodniczącemu PKO. W zakresie planowania operacyjno-obronnego, problematyki mobilizacyjnej oraz szkolenia operacyjno-obronnego szef PSZW wykonuje zarządzenia właściwego szefa WSZW. Szef PSZW jest jednocześnie kierownikiem działu militarnego PKO. Szef PSZW ma czterech zastępców /do spraw politycznych, operacyjnych, powszechnej samoobrony i organizacyjno-mobilizacyjnych/, którzy jednocześnie są szefami odnośnych /sekcji/ wydziałów.

PSZW okresu wojennego może mieć następującą strukturę organizacyjną: wydział /sekcja/ polityczny, wydział operacyjny w składzie dwóch sekcji /operacyjno-rozpoznawczej i szkolenia/, wydział organizacyjno-mobilizacyjny i uzupełnień, wydział samoobrony, sekcja łączności, wydział zaopatrzenia i

20
inwestycji, sekcja finansowa i kancelaria.

Powiatowy Sztab Wojskowy realizuje następujące pod -
stawowe przedsięwzięcia operacyjno-obronne:

- opracowuje i uaktualnia operacyjny plan obrony powiatu;
- przygotowuje bezpośrednio podległe siły i środki oraz kie-
ruje przygotowaniem sił i środków podległych pozostałym
działom PKO;
- opracowuje i uaktualnia plan mobilizacyjny, prowadzi ewi-
dencję rezerw ludzkich i zapasów materiałowych, sprawuje
nadzór nad stanem technicznym sprzętu podlegającego mobili-
zacji, kieruje pracami działów PKO w zakresie planowania
mobilizacyjnego, opracowuje rozdzielniki na pobór, kieruje
poborem i uzupełnieniem sił i środków;
- prowadzi całokształt spraw związanych z rozpoznaniem woj-
skowym oraz dokonuje oceny aktualnego stanu zagrożenia;
- organizuje i realizuje powiadamianie i alarmowanie władz
powiatu, sił i środków, ludności i zakładów pracy;
- organizuje i kieruje prognozowaniem i pomiarem skażeń;
- organizuje dowodzenie i zaopatrywanie sił powiatu w sprzęt
i materiały typowo wojskowe;
- planuje i kieruje szkoleniem wszystkich sił i środków oraz
ludności powiatu w zakresie operacyjno-obronnym;
- kieruje działaniami militarnymi na terytorium powiatu/zwal-
czanie sił dywersyjnych oraz ochrona i obrona obiektów/;
- organizuje i koordynuje przedsięwzięcia działów PKO oraz
operacyjne użycie ich sił i środków w zakresie obrony
przed bronią masowego rażenia, utrzymania porządku publicz-
nego, zwalczania psychologicznego oddziaływania nieprzyja-
ciela na ludność powiatu, ochrony i wykorzystania lokalnej
komunikacji, łączności itp.;
- przygotowuje niezbędne dane do decyzji przewodniczącego PKO
i wprowadza powzięte decyzje w życie, składa odpowiednie
meldunki szczeblom nadzrędnym, organizuje i utrzymuje współ-
działanie w zakresie operacyjno-obronnym z sąsiadami;
- kieruje pracą nieetatowych Komend LKO.

3. Siły i środki powiatu przeznaczone do realizacji zadań operacyjno-obronnych

W skład sił i środków powiatu przeznaczonych do wykonywania zadań operacyjno-obronnych wchodzi oddziały manewrowe przygotowane do działań na obszarze powiatu oraz elementy stacjonarne przygotowane do działań w miejscu ich rozmieszczenia i zamieszkania.

Ze względu na charakter podporządkowania, siły i środki powiatu przeznaczone do realizacji zadań operacyjno-obronnych można podzielić na siły i środki podległe bezpośrednio PKO oraz siły i środki podległe PKO poprzez niższe szczeble zarządzania.

Do sił i środków bezpośrednio podległych PKO należy zaliczyć :

- powiatowe bataliony obrony terytorialnej /bot/;
- powiatowe oddziały pierwszej pomocy medycznej /OPPM/;
- powiatowe kompanie /plutony/ przeciwpożarowe /kPpoż/;
- powiatowe oddziały ratownictwa technicznego /ORT/;
- oddziały odkażania i dezaktywacji /OOD/;
- plutony operacyjne Milicji Obywatelskiej /PlOMO/;
- niektóre oddziały garnizonowe WSW;
- komendy garnizonów /KG/;
- kompanie transportowe /kt/;
- pododdziały specjalne /łączości, zaopatrywania i obsługi/;
- powiatowe szpitale i stacje sanitarno-epidemiologiczne, punkty pomocy lekarskiej, stacje i punkty krwiodawstwa, magazyny leków i sprzętu medycznego, stałe kąpieliska odkażające, stałe punkty odkażania odzieży, sprzętu i środków transportowych, budowle ochronne, posterunki obserwacyjne i pomiarów skażeń.

Pośrednio PKO podlegają TOS i ZOS oraz urządzenia stałe podległe LKO.

Bataliony obrony terytorialnej występują w powiatach i podlegają PKO /w okresie pokoju - PPRN/ poprzez WSZW. Skład batalionu obrony terytorialnej zależy od charakteru powiatu, rodzaju zagrożenia i potrzeb operacyjno-obronnych powiatu.

27

W skład batalionu obrony terytorialnej powiatów rozwiniętych gospodarczo /przemysłowych/, w których występuje przewaga zadań OPBMaR, mogą wchodzić: dowództwo batalionu, dwie-cztery kompanie inżynieryjno-techniczne, jedna-dwie kompanie piechoty i pododdziały obsługi.

W skład batalionów obrony terytorialnej powiatów średnio rozwiniętych pod względem gospodarczym, w których ilość zadań z zakresu OPBMaR równa się ilości zadań w zakresie zwalczania dywersji, mogą wchodzić: dowództwo batalionu, jedna-dwie kompanie piechoty i jedna-dwie kompanie inżynieryjne oraz pododdziały specjalne.

W skład batalionów obrony terytorialnej powiatów rolniczych, w których występuje przewaga zadań przeciwdywersyjnych, mogą wchodzić: dowództwo batalionu, dwie-cztery kompanie piechoty, pluton - kompania moździerzy 82 mm, pluton saperów, pluton OPChem i pododdziały obsługi.

Ogólny stan osobowy batalionu obrony terytorialnej może wynosić od 300 do 600 ludzi i więcej.

Przewiduje się, że w okresie pokoju bataliony obrony terytorialnej będą szkolone systemem terytorialnym, bez skoszarowania. Nie wyklucza się jednak możliwości istnienia w niektórych powiatach batalionów obrony terytorialnej, w których służba odbywać się będzie systemem skoszarowanym.

Bataliony obrony terytorialnej planuje się wykorzystywać do akcji ratowniczych w rejonach porażenia, zwalczania sił dywersyjnych i desantów nieprzyjaciela, obrony i ochrony ważnych obiektów i szlaków komunikacyjnych przed dywersją oraz wzmocnienia sił porządkowych, w celu utrzymania porządku publicznego. Uzbrojenie, umundurowanie i sprzęt typu wojskowego, bataliony obrony terytorialnej otrzymują z okręgów wojskowych, a sprzęt techniczny, przeciwpożarowy i medyczno-sanitarny - z zasobów powiatów.

Oddziały pierwszej pomocy medycznej organizowane są przez Dział Ochrony Ludności FKO na bazie sił i środków służby zdrowia. Każdy powiat może posiadać jeden lub kilka oddziałów pierwszej pomocy medycznej /OPPM/; w skład każdego z

28

nich wchodzi: drużyna medyczna, drużyna zabiegów specjalnych, drużyna sanitarna, laboratorium i apteka oraz oddział transportu sanitarnego w składzie drużyny samochodowej i drużyny sanitarnej.

Zadaniem oddziału pierwszej pomocy medycznej jest wyszukiwanie rannych w rejonie porażenia, udzielanie pierwszej pomocy medycznej i wynoszenie ich do punktów zbiorów, udzielanie rannym pomocy specjalistycznej na punktach zbiórki i dokonywanie wstępnej segregacji rannych oraz odtransportowanie ich do szpitali celem dalszego leczenia. W wyposażeniu oddziału pierwszej pomocy medyczno-sanitarnej znajdują się: typowy polowy sprzęt medyczny oraz samochody sanitarne i zwykłe przystosowane do przewozu rannych. OPPM może udzielić pomocy 500 poszkodowanym w ciągu doby.

Kompanie przeciwpożarowe organizowane są przez Dział Wewnętrzny PKO na bazie zawodowych i ochotniczych oddziałów straży pożarnych. Kierownicza rola Działu Wewnętrznego PKO w przygotowaniu sił przeciwpożarowych wynika z obecnego podporządkowania straży pożarnych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych. Biorąc pod uwagę zadania i rolę kompanii przeciwpożarowych podczas akcji w rejonach porażenia bronią masowego rażenia wydaje się, że najcelowiej jest włączyć je w skład sił i środków Działu Ochrony Ludności.

Każdy powiat może posiadać jedną lub kilka kompanii przeciwpożarowych w składzie 2-4 plutonów pożarniczych. Zadaniem kompanii przeciwpożarowej jest lokalizacja i likwidacja pożarów powstałych wskutek użycia przez nieprzyjaciela broni jądrowej i środków zapalających oraz ratowanie ludzi i mienia z rejonów objętych lub zagrożonych pożarami.

W wyposażeniu kompanii przeciwpożarowej znajduje się typowy sprzęt pożarniczy, będący aktualnie w posiadaniu straży pożarnych oraz sprzęt nietypowy adaptowany do potrzeb pożarniczych.

Oddziały ratownictwa technicznego organizowane są przez Dział Ochrony Ludności PKO na bazie przedsiębiorstw budowlanych, remontowo-budowlanych i montażowo-budowlanych resortu

29

budownictwa oraz sił i środków gospodarki komunalnej i stanowią stałe oddziały ratownictwa technicznego. Pod względem specjalizacji oddziały ratownictwa technicznego dzielą się na: budowlane, remontowo-budowlane, instalacji elektrycznych, instalacji sanitarnych i ogólne, w których występują wszystkie specjalności. W powiecie najczęściej wystąpi tylko jeden oddział ratownictwa technicznego typu remontowo-budowlanego.

W skład oddziału ratownictwa technicznego obok kierownictwa wchodzi drużyny rozpoznania i łączności, drużyny ratownicze /robocze/, drużyny sprzętu ciężkiego /tylko w ORT typu budowlanego/, drużyny sprzętu lekkiego, drużyny drogowe i drużyny gospodarczo-zaopatrzeniowe.

Zadaniem oddziałów ratownictwa technicznego jest prowadzenie odgruzowania zasypanych schronów i ulic oraz przystosowanie do ponownej eksploatacji i wykorzystania urządzeń i obiektów w rejonach porażenia bronią masowego rażenia i środkami klasycznymi. W wyposażeniu zmilitaryzowanego oddziału ratownictwa technicznego znajduje się sprzęt należący do przedsiębiorstw, na którego bazie oddział ten jest organizowany. Oddział ratownictwa technicznego może liczyć: typu budowlanego - 300-800 ludzi, typu remontowo-budowlanego - 100-200 ludzi, typu instalacji elektrycznych - 100-300 ludzi i instalacji sanitarnych - 200-500 ludzi.

Przyjmuje się, że nie wszystkie przedsiębiorstwa budowlane będą na wypadek wojny zmilitaryzowane. Niektóre z nich będą nadal wykonywały prace budowlane itp. Przedsiębiorstwa te mogą być doraźnie użyte do akcji ratowniczej jako oddziały ratownictwa technicznego. Na czas trwania akcji ratowniczej oddziały ratownictwa technicznego mogą przyjmować organizację zmilitaryzowanych oddziałów ratownictwa technicznego.

Oddziały odkażania i dezaktywacji organizowane są przez Dział Ochrony Ludności PKO na bazie przedsiębiorstw oczyszczania miasta. Oddziały te występują więc głównie w powiatach, na których terytorium znajdują się duże miasta. W skład

oddziału odkażania i dezaktywacji wchodzi - obok kierownic -
twa oddziału - drużyna rozpoznania specjalistycznego, składa -
jąca się z kilku patroli rozpoznawczych, kilka drużyn odka -
żania i dezaktywacji oraz drużyna obsługi.

Zadaniem oddziałów odkażania i dezaktywacji jest pro -
wadzenie rozpoznania skażeń, odkażania terenu, obiektów i
sprzętu w rejonach porażenia bronią masowego rażenia i opa -
dów promieniotwórczych. W wyposażeniu oddziałów odkażania i
dezaktywacji znajduje się sprzęt, który w okresie pokoju na -
leży do przedsiębiorstw oczyszczania miasta. Oddział odkaża -
nia i dezaktywacji może liczyć kilkudziesięciu ludzi.

Plutony operacyjnej Milicji Obywatelskiej organizowa -
ne są przez Komendy Powiatowe i Miejskie Milicji Obywatel -
skiej i stanowią ich odwody. Plutony mogą liczyć po 30-40 fun -
kcjonariuszy. Wykorzystywane są one do przywracania porządku
i ładu publicznego w wypadku naruszania go przez ludność na
większą skalę, ochrony niektórych ważnych obiektów i osób
funkcyjnych, zwalczania samodzielnie lub wspólnie z innymi
siłami grup specjalnych i bandyckich, ochrony opuszczonego mie -
nia państwowego i prywatnego i zapewnienia porządku w czasie
akcji organizowanych przez władze terenowe oraz regulacji ru -
chu na trasach przegrupowania wojsk. W wyposażeniu plutonów
operacyjnych MO znajdują się: pm, pmk, rkm, samochody trans -
portowe i radiowozy oraz w niektórych - armatki wodne i moż -
dzierze chemiczne do miotania ampułek z gazami łzawiącymi.

Na terytorium powiatu może się znajdować określona
ilość komend garnizonów i oddziałów garnizonowych WSW. Komen -
dy garnizonów z reguły podlegać będą PKO poprzez PSZW. Oddzia -
ły garnizonowe WSW, które zasięgiem swego działania obejmują
obszar kilku powiatów, podlegać będą WKO poprzez WSZW. Oddzia -
ły garnizonowe WSZW, które zasięgiem swego działania obejmu -
ją obszar jednego powiatu, podlegać będą PKO poprzez PSZW.

Komendzie garnizonu podlegają 1-3 kompanie ochrony w
składzie 2-4 plutonów po ok. 30 ludzi w plutonie. Razem kom -
pania ochrony może liczyć ok. 60-120 ludzi.

3A

Oddziałowi garnizonowemu WSW podlega kompania patrolowa w składzie: dwóch plutonów patrolowych, plutonu konwojowego, plutonu samochodowego, drużyny gospodarczej i drużyny sanitarnej, lub plutonu patrolowego w składzie: dwóch drużyn patrolowych, drużyny konwojowej, drużyny samochodowej, drużyny gospodarczej i drużyny sanitarnej. Ogólny stan kompanii patrolowej może wynosić ok. 180 ludzi, a plutonu patrolowego - około 80 ludzi.

Komendy garnizonu będą się zajmować administrowaniem obiektami wojskowymi i organizowaniem obrony i ochrony przed dywersją, utrzymywaniem porządku i dyscypliny wojskowej w garnizonie oraz udzielaniem pomocy lekarskiej, żywnościowej i kwaterunkowej żołnierzom będącym w podróży służbowej lub na urlopie.

Pododdziały porządkowo-ochronne komend garnizonów wykorzystywane będą do: obrony i ochrony obiektów wojskowych przed dywersją, służby patrolowej i czuwania wspólnie z MO nad porządkiem publicznym w garnizonie, regulacji ruchu w obrębie miasta w czasie przemarszu wojsk i zwalczania wspólnie z innymi siłami grup dywersyjnych nieprzyjaciela, szczególnie w rejonie garnizonu.

Oddziały garnizonowe WSW zajmować się będą zwalczaniem wojskowego wywiadu nieprzyjaciela, prowadzeniem dochodzeń przeciwko osobom wojskowym naruszającym normy prawne, przepisy, zarządzenia i rozkazy i zapewnieniem porządku wśród osób wojskowych znajdujących się na podległym obszarze.

Pododdziały patrolowe oddziałów garnizonowych WSW mogą być wykorzystywane do: ochrony i obrony szczególnie ważnych obiektów i osób; utrzymania wspólnie z MO i pododdziałami porządkowo-ochronnymi KG porządku publicznego; zwalczania wspólnie z innymi siłami grup specjalnych i band zbrojnego podziemia; konwojowania jeńców i osób zatrzymanych w okresie śledztwa lub odbywania kary więzienia oraz do regulacji ruchu w obrębie miasta w czasie przemarszu wojsk.

W wyposażeniu pododdziałów porządkowo-ochronnych komendy garnizonu i pododdziałów patrolowych oddziałów garnizo-

32

nowych WSW znajdują się: pm, pmk, rkb oraz samochody transportowe.

Powiatowe kompanie transportowe organizowane są przez Dział Komunikacji PKO na bazie sił i środków komunikacji miejskiej, zakładów pracy, rolnictwa, PKS i osób prywatnych. Środki transportowe zgrupowane w kompaniach transportowych będą stanowiły część taboru transportowego powiatu, który pozostał po uzupełnieniu wojsk operacyjnych i OTK oraz niektórych sił i środków układu funkcjonalnego i terytorialnego. W razie braku dostatecznej ilości pojazdów mechanicznych w skład powiatowych kompanii transportowych może być włączony tabor kar-ny.

W skład powiatowej kompanii transportowej wchodzi oprócz kierownictwa 3-4 plutony transportowe, po trzy drużyny w plutonie, grupa kontroli technicznej i napraw oraz grupa zaopatrzenia i obsługi. Ogólnie kompania transportowa może liczyć 60-70 ludzi, 40-50 samochodów /pojazdów/ transportowych i kilka samochodów specjalnych.

Do zadań operacyjno-obronnych kompanii transportowych należy: przewóz rozśrodkowanej ludności, dóbr materialnych i kulturalnych oraz sił i środków operacyjno-obronnych, udział w akcjach ratowniczych w rejonach porażenia oraz przewóz zaopatrzenia materiałowo-technicznego. Oprócz zadań operacyjno-obronnych kompanie transportowe wykonują szereg zadań gospodarczo-obronnych na rzecz powiatu.

W celu stworzenia lokalnym organom władzy i dyrekcjom zakładów pracy możliwości realizacji przedsięwzięć operacyjno-obronnych organizuje się w miastach, dzielnicach, osiedlach, blokach mieszkalnych, gromadach lub wsiach i zakładach pracy oddziały samoobrony. Ze względu na miejsce organizacji i obszar działania, oddziały te dzielą się na terenowe i zakładowe. Terenowe oddziały samoobrony tworzy się z mieszkańców, którzy nie posiadają przydziałów mobilizacyjnych i nie są członkami zakładowych oddziałów samoobrony oraz na bazie lokalnych sił i środków podległych terenowym organom władzy lub znajdującym się na administrowanym przez nich obszarze .

33

Zakładowe oddziały samoobrony tworzy się z załóg zakładów i na bazie środków będących do dyspozycji kierownictwa zakładu.

Przewiduje się, że w powoływanych oddziałach samoobrony mogą wystąpić następujące służby: rozpoznawcza, powiadamiania i alarmowania, porządkowo-ochronna, odkażania i dezaktywacji, medyczno-sanitarna, przeciwpożarowa, ratownictwa technicznego, ochronowa, weterynaryjna, maskowania, łączności, socjalna i transportu wewnętrznego.

Zależnie od warunków lokalnych, możliwości i przewidywanych potrzeb w skład zakładowych i terenowych oddziałów samoobrony może wchodzić tylko kilka z wymienionych służb albo jeden rodzaj służby. Dotyczy to szczególnie dużych miast i obiektów przemysłu kluczowego, gdzie może wystąpić większa ilość oddziałów samoobrony, każdy o innej specjalności.

Uzbrojenie oddziału samoobrony /służby porządkowo - ochronnej/ w okresie pokoju przechowywane jest na posterunkach MO lub w miejscowych jednostkach wojskowych.

W celu zapewnienia PKO łączności, PSZW organizują i przygotowują odpowiednie pododdziały łączności. Powiatowy pluton łączności może się składać z drużyny łączności przewodowej, drużyny łączności radiowej i drużyny łączności środkami ruchomymi oraz może liczyć 20-30 ludzi.

Dla żywienia sił zmilitaryzowanych w rejonach ich rozmieszczenia i w czasie walki, działy zaopatrzenia PKO przygotowują ruchome oddziały żywienia i zaopatrywania, wyposażone w polowy sprzęt kuchenny i odpowiednie zapasy materiałowe.

34

ZAŁOŻENIE

do tematu : "Organizacja obrony obszaru powiatu"x/

Mapy 1:50 000 N-34-127-D
N-34-128-CD
N-34-139-BD
N-34-140-ABCD
M-34-7-B
N-34-8-AB

I

1. W wyniku niebezpieczeństwa wybuchu wojny zwiększono intensywność przygotowania terytorium kraju do obrony, w tym również obszarów poszczególnych województw i powiatów.
2. 1.7.67 r. w PKO MIŃSK MAZOWIECKI został zorganizowany PSZW, który do 26.7.67 r. zapoznał się ze strukturą organizacyjną PKO, przeprowadził rekonesans powiatu oraz wykonał wstępne prace organizacyjne w zakresie przygotowania obrony obszaru powiatu i opracowania planu jego obrony.

II

W godzinach rannych 27.7.67 r. przewodniczący PKO MIŃSK MAZOWIECKI zarządził odprawę osłonków PRN wchodzących w skład PKO, na której zapoznał ich z dyrektywą otrzymaną z WKO WARSZAWA. Z dyrektywy tej poszczególnym uczestnikom, a w tym i PSZW wiadomo:

1. Możliwość wybuchu wojny wymaga zwiększenia intensywności przygotowania obronnego kraju, w tym i do przygotowania obronnego województwa i poszczególnych powiatów.
2. WKO - WARSZAWA przewiduje skupić główny wysiłek na wykonaniu takich przedsięwzięć obronnych jak :

x/ Dane liczbowe dotyczące charakterystyki ludności powiatu, gęstości zaludnienia, składu oddziałów samoobrony, wyposażenia jednostek OTK, środków transportowych powiatu itd. w niniejszym ćwiczeniu zostały przyjęte umownie.

35
a/ W okresie pokoju :

- zorganizowanie szkolenia i przygotowanie sił i środków do zwalczania skutków uderzeń broni masowego rażenia i przeciwstawienia się działaniom wojsk specjalnych nieprzyjaciela na terenie województwa oraz przygotowanie ludności na wypadek wojny;

b/ W okresie podwyższonej gotowości obronnej państwa:

- zmobilizowanie sił i środków obrony terytorialnej i wojsk operacyjnych oraz zabezpieczenie ewentualnego przegrupowania wojsk i częściowe przestawienie gospodarki na tory wojenne;

c/ W okresie bezpośredniego zagrożenia państwa :

- sprawne przeprowadzenie mobilizacji, rozśrodkowania ludności, dóbr kulturalnych i materialnych, postawienie w stan pełnej gotowości sił i środków oraz sprawne przejście na system zarządzania i kierowania województwem.

d/ Po wybuchu wojny :

- likwidacja skutków uderzeń broni masowego rażenia, zabezpieczenie ciągłości produkcji, szczególnie dla potrzeb prowadzenia wojny, zabezpieczenie tranzytu wojsk oraz likwidacja desantów powietrznych, grup specjalnych i band zbrojnego podziemia.

3. PKO - MIŃSK MAZOWIECKI przygotować obronę obszaru powiatu oraz opracować do 16.11.67 r. plan obrony powiatu, w którym przewidzieć :

a/ Świadczenia powiatu na korzyść wojsk operacyjnych, wojsk OTK oraz m.st. WARSZAWA.

Z obszaru powiatu podlega mobilizacji:

- 6400 mężczyzn do wojsk operacyjnych i wojsk OTK;
- 51 osób personelu medyczno-sanitarnego, w tym: 9 lekarzy, 1 felczer, 41 osób personelu sanitarnego;
- tabor samochodowo-transportowy i maszyny inżynierskie: 4 samochody ciężarowe, 24 samochody osobowe, 4 autobusy, 86 ciągników, 55 przyczep, 4 koparki, 5 pługów okopowych, 2 spychacze, 4 walce drogowe;

- 36
- do pracy poza granicami powiatu przewidzieć 4574 osoby, w tym 2799 mężczyzn i 1775 kobiet.

Powiat MIŃSK MAZOWIECKI przyjmie z m.st. WARSZAWA około 22.000 ludzi, głównie dzieci i dorosłych niezdolnych do pracy. Wyżej wymienionym zapewnić zakwaterowanie, wyżywienie i opiekę medyczno-sanitarną. Do punktów przyjęć nr 1 - CHROŚLA /8434/, nr 2 - STANISŁAWÓW /9430/ ludność zostanie dowieziona siłami i środkami województwa. Za dalszą organizację rozśrodkowania i transport ludności z WARSZAWY odpowiedzialny jest powiat.

Dziennie na poszczególne punkty planuje się przybycie około 5-6 tys. osób.

Siłami i środkami powiatu wykonać następujące przedsięwzięcia obronne :

- zaplanować udział bot i ZORT w likwidacji skutków uderzeń jądrowych w WARSZAWIE oraz udział bot w likwidacji ewentualnego desantu powietrznego npla w rejonie GÓRA KALWARIA;
 - zabezpieczyć regulację ruchu w m. MIŃSK MAZOWIECKI i KALUSZYN oraz przyjąć pod ochronę drogę i kolej na odcinku: ALEKSANDRÓWKA /8618/, MIŃSK MAZOWIECKI;
 - przyjąć pod ochronę rokadę wojewódzką na odcinku: KATY /0240/, MIŃSK MAZOWIECKI, LATOWICZ;
 - wyznaczyć grupy w składzie 60-100 osób do odbudowy dróg i torów kolejowych wspólnie z pociągami odbudowy;
 - przewidzieć wzmocnienie i ochronę lotniska wojskowego JANÓW /8554/ siłami plutonu piechoty;
 - zgromadzić niezbędne zapasy materiałowe i żywnościowe zgodnie z wytycznymi wydziału zaopatrzenia WSZW.
- b/ Na obszarze powiatu przewidziane jest działanie następujących sił i środków szczebla nadrzędnego:
- regulację ruchu, ochronę i obronę szosy WARSZAWA-SIEDLCE w granicach powiatu przejmują kompania WSW. SD kompanii w rejonie JEDRZEJÓW /8549/. Liniją kolejową WARSZAWA-SIEDLCE na odcinku: wschodnia granica

37

powiatu MIŃSK MAZOWIECKI ochraniają siły województwa.
SD tych sił las pld-wsch CEGŁÓW /8149/;

- odcinek rokady MIŃSK MAZOWIECKI - KOŁBIEL ochrania województwo własnymi siłami;
- odbudowę zniszczonych i uszkodzonych międzypaństwo - wych linii telekomunikacyjnych prowadzą okręgowe pododdziały odbudowy łączności;
- część obszaru powiatu objęta jest osłoną rakiet przeciwlotniczych osłaniających WARSZAWĘ /patrz załącznik nr 1/;
- odbudowę zniszczonych torów kolejowych, mostów i stacji kolejowych prowadzi pociąg odbudowy kolei, a naprawę zniszczonych odcinków szosy WARSZAWA-SIEDICE - pociąg odbudowy dróg kołowych.

III

Dane dodatkowe

1. Zgodnie z wytycznymi przewodniczącego PKO należy :
 - zaplanować przejęcie pod ochronę i obronę wszystkich ważniejszych obiektów gospodarczych, administracyjnych i politycznych rozmieszczonych na terenie powiatu;
 - zaplanować ochronę ludności przed bronią masowego rażenia, szczególnie w wypadku wykonania uderzeń na MIŃSK MAZOWIECKI, lotnisko JANÓW oraz na przeprawy na rz. WISŁA w rejonie WARSZAWY przy wietrze zachodnim;
 - zaplanować zwalozanie dywersji i sabotażu oraz likwidację grup specjalnych npla i band zbrojnego podziemia , zwłaszcza w rejonach: lasy pld i pln CEGŁÓW oraz w północnej części powiatu;
 - wytypować drogi komunikacji powiatowej oraz przewidzieć sposób ich ochrony i obrony oraz odbudowy;
 - przewidzieć rejony gromadzenia zapasów oraz sposób zaopatrzenia ludności w żywność, szczególnie w zakładach pracy i miastach.

2. Ogólna charakterystyka powiatu MIŃSK MAZOWIECKI.

MIŃSK MAZOWIECKI jest powiatem rolniczo-przemysłowym o powierzchni 1106 km². Ludność powiatu liczy 100 tys., w tym: mężczyzn - 49 tys., kobiet - 51 tys. Ludność w wieku 16-50 lat - stanowi 47,568, w tym: mężczyzn - 23,219, kobiet - 24,349. Około 67% ludności powiatu zatrudniona jest w rolnictwie.

Personel medyczno-sanitarny powiatu liczy 104 osoby, w tym: 24 lekarzy /11 mężczyzn i 13 kobiet/, 3 felczerów, 76 personelu sanitarnego.

Ludność powiatu w swej masie jest pozytywnie ustosunkowana do dzisiejszej rzeczywistości. Pewne tendencje współpracy z podziemiem istniały bezpośrednio po zakończeniu wojny w północnych gromadach powiatu. Ponadto na terenie powiatu działa kilka grup chłigańsko-rabunkowych, głównie w MIŃSKU MAZOWIECKIM, CEGŁOWIE, MROZACH, KAŁUSZYNIE, DOBREM i STANISŁAWOWIE. Przeciętnie rocznie na obszarze powiatu popada w kolizję z prawem około 600-700 osób.

Na terenie powiatu istnieją następujące większe zakłady pracy:

- Fabryka Urządzeń Dźwigowych zatrudniająca około 1500 ludzi;
- Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego zatrudniające około 3000-3500 ludzi;
- Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane zatrudniające około 600-700 ludzi;
- Elektrownia;
- Zakłady Mechaniczne w STOJADŁACH zatrudniające około 600 ludzi;
- Zakłady Chemiczne w DEMBEM zatrudniające około 300 ludzi.

Ponadto na obszarze powiatu istnieje szereg mniejszych zakładów produkcyjnych, jak: młyny, młeczarnie, cegielnie, tartaki itp. zatrudniające od kilku do kilkudziesięciu ludzi.

39

Na obszarze powiatu drożnia rozwinięta jest stosunkowo dobrze, ważniejsze drogi posiadają przeważnie nawierzchnię twardą. Przez obszar powiatu przebiega ważna droga tranzytowa: WARSZAWA-SIEDLCE, linia kolejowa WARSZAWA-SIEDLCE oraz droga rokadowa wojewódzka: KATY, MIŃSK, LATOWICZ; MIŃSK, KOŁBIEL.

Powiat posiada następujące środki transportowe i maszyny inżynieryjne:

- 81 samochodów ciężarowych, w tym 56 furgonetek;
- 21 autobusów;
- 35 samochodów osobowych;
- 8 samochodów sanitarnych;
- 5 samochodów pożarowych;
- 143 ciągniki;
- 148 przyczep;
- 7 koparek;
- 8 pługów okopowych;
- 3 spychacze;
- 7 walców drogowych;
- 9708 koni;
- 8235 pojazdów konnych;

3. Ogólna charakterystyka poszczególnych gromad powiatu MIŃSK MAZOWIECKI - patrz tabele 1-4.

4. Organizacja PSZW oraz rejonu szkolenia bot.

27.7.67 r. skład PSZW był następujący :

- szef sztabu;
- zastępca szefa sztabu;
- pomocnik szefa sztabu do spraw wyszkolenia;
- pisarz - kancelista.

15.7.67 r. przybyli do PSZW dowódca bot oraz dowódcy kompanii i szefowie kompanii, a od 20.7 rozpoczęło się szkolenie poborowych w bot. Sztab bot znajduje się w MIŃSKU MAZOWIECKIM, 1 k - STANISŁAWÓW; plutony 1 k zbierają się na szkolenie w następujących miejscowościach:

1 pl - STANISŁAWÓW /9538/;

2 pl - PUSTELNIK /9331/;

3 pl - ŁADZYN /9037/.

k - SIENNICA; plutony 2 k zbierają się na szkolenie w następujących miejscowościach:

4 pl - SIENNICA /7342/;

5 pl - RUDZIENKO /7533/;

6 pl - WIELGOIAS /6750/.

3 k - LATOWICZ /6655/; plutony 3 k zbierają się na szkolenie w następujących miejscowościach:

7 pl - LATOWICZ /6655/;

8 pl - JERUZAL /7155/;

9 pl - KUFLEW /7556/.

Pododdziały specjalne dotychczas nie zostały jeszcze zorganizowane i nie przystąpiły do szkolenia.

W ramach przygotowania ludności do samoobrony szeroką działalność organizacyjną i szkoleniową prowadziły na terytorium powiatu LOK i TOPL. W wyniku ich działalności w powiecie zostało przygotowanych 12 oddziałów samoobrony. W oddziałach tych odbywało się szkolenie z następujących przedmiotów: taktyczne, polityczne, strzeleckie, sanitarne, pomiaru skażeń, przeciwpożarowe, łączności.

Oddziały te istnieją od 1 miesiąca do 1 roku. W ich skład przeważnie wchodzi straż przeciwpożarowe i przemysłowe, szkolne drużyny PCK oraz młodzież, która skupia się przeważnie w drużynach łączności i drużynach pomiaru skażeń. Dużą rolę szkoleniową i organizacyjną odgrywają w tych oddziałach gromadzkie posterunki MO, a ich komendanci obejmują zazwyczaj ogólne kierownictwo nad OS. Bezpośrednimi dowódcami OS są podoficerowie rezerwy.

Szczegółowe położenie sił i środków powiatu MIŃSK MAZOWIECKI o 8.00 27.7.67 r. - patrz szkic położenia wyjściowego.

5. Organizacja batalionu obrony terytorialnej przewidywana w powiecie MIŃSK MAZOWIECKI :

Dowództwo batalionu :

- dowódca batalionu;

- z-ca dowódcy batalionu;

- podoficer administracyjno-gospodarczy;
- pisarz - kancelista.

Trzy kompanie piechoty, każda w składzie :

- trzech plutonów po trzy drużyny; w drużynie 10 ludzi;
- plutonu ckm; w plutonie dwie drużyny po 5 ludzi.

Kompania moździerzy 82 mm w składzie trzech plutonów po trzy drużyny; w drużynie 5 ludzi.

Pluton rozpoznania ogólnowojskowego.

Pluton saperów w składzie trzech drużyn po 10 ludzi.

Pluton łączności w składzie trzech drużyn po 10 ludzi.

Pluton sanitarny - 20 ludzi + 1 sanitarka.

Pluton OPChem w składzie :

- drużyna rozpoznania skażeń 10 ludzi;
- dwie drużyny zabiegów specjalnych po 10 ludzi.

Pluton transportowo-gospodarczy - 15 ludzi + 1 samochód osobowy oraz 7 samochodów ciężarowych i 5 kuchni.

6. PKO MIŃSK MAZOWIECKI organizuje :

- ORT w składzie 320 ludzi, wyposażając go w 3 walce drogowe, 3 koparki, 3 pługi okopowe. Organizuje się go na bazie przedsiębiorstwa remontowo-budowlanego;
- LOPFM - na bazie sił i środków służby zdrowia powiatu;
- kompanie przeciwpożarowe na bazie straży przeciwpożarowej MIŃSK MAZOWIECKI, wzmocnionej 6 sekcjami z gromad;
- kompanię transportową w składzie: 15 samochodów ciężarowych, 5 samochodów osobowych i 5 autobusów;
- OOD - na bazie przedsiębiorstwa oczyszczania miasta;
- pluton łączności PKO w składzie: dr. telefoniczna, dr. radiowa i dr. środków ruchomych.

Organizacja istniejących OS - patrz tabela 3.

IV

Zadania do wykonania:

W roli powiatowego sztabu wojskowego opracować ogólną koncepcję obrony powiatu.

Wykonano w 500 egz.

Egz.nr 1-500 B.T.

Wyk.: Zespół Oficerów

Druk: PK, dn. 26.10.67 r.

Nr ks. 02620/WW.

Kor. H.S.

CHARAKTERYSTYKA LUDNOŚCI POWIATU

TABELA 1

Lp.	Nazwa miasta, gromady	Ludność w miastach i gromadach									
		Ogółem	Mężczyzn	Kobiet	Od 16 do 50 lat			Mobilizowani do wojsk		Reklamowani przez zakłady	
					Ogółem	Mężczyzn	Kobiet	Mężczyźni	Kobiety	Mężczyźni	Kobiety
1.	MINSK MAZOWIECKI	20200	9900	10300	9695	4747	4948	1302	-	800	500
2.	STANISŁAWÓW	4260	2080	2180	2065	1012	1053	270	-	60	40
3.	DOBRE	4302	2110	2192	2083	1016	1067	280	-	70	45
4.	SOLKI	2050	1008	1042	994	484	510	135	-	20	10
5.	WIŚNIEW	2350	1153	1197	1120	545	571	153	-	30	20
6.	PUSTELNIK	3560	1745	1815	1721	820	901	238	-	80	60
7.	ŁADZYN	1800	882	938	855	419	436	115	-	60	30
8.	JAKUBÓW	4620	2266	2354	2238	1093	1145	295	-	105	60
9.	KALUSZYN	4425	2169	2256	2152	1050	1102	269	-	130	70
10.	STOJADŁA	3570	1750	1820	1682	822	860	230	-	150	65
11.	D. WIELKIE	4000	1960	2040	1938	948	990	259	-	120	60
12.	OSINY	3360	1648	1712	1685	823	862	234	-	60	40
13.	CEGLÓW	5064	2481	2583	2405	1178	1227	320	-	140	80
14.	MROZY	3504	1719	1785	1681	821	860	235	-	130	70
15.	GROSZKI	1600	786	814	766	376	380	103	-	30	20
16.	GRODZISK	2070	1014	1056	983	481	502	129	-	65	45
17.	KUFLEW	1810	889	921	870	424	446	121	-	35	25
18.	JERUZAL	3480	1705	1775	1653	881	842	226	-	64	50
19.	LATOWICZ	2576	1203	1313	1235	604	631	163	-	70	50
20.	IWOWE	3160	1549	1611	1518	742	776	148	-	80	70
21.	WIEBIGOŁAS	5350	2622	2728	2096	1024	1072	330	-	160	90
22.	SIENNICA	6465	3163	3296	3137	1527	1610	426	-	180	100
23.	RUDZIENKO	3010	1475	1535	1430	701	729	217	-	90	50
24.	CIELESZOWIZNA	1650	789	861	794	387	407	96	-	30	15
25.	RUDZIENKO k/DOBREGO	1764	864	900	823	403	420	114	-	40	20
Razem:		10000	49000	51000	47568	23219	34349	6400	-	2799	1775

TABELA 2

Gęstość zaludnienia oraz stan służby zdrowia i organizacji społeczno-gospodarczych w powiecie MINSK MAZOWIECKI

Lp.	Nazwa miasta, gromady	Obozar w km ²	Gęstość zaludnienia na km ²	Rezerwa kwaterekowa	Personel medyczny-sanit. ilość			Organizacje społeczno-gospodarcze						Strat pożarna						
					lekarzy	felerów	pers. sanit.	PZR 1 ZSL	MO /ludzi/	ORMO /ludzi/	POK /ludzi/	PGR /ilość/	Kółko roln. /ilość/	zawodowa		ochotnicza				
														ludzi	ilość straży poż.	wozy straż.	ilość straży poż.	ludzi	pompy ręczne	
1.	MINSK MAZOWIECKI	7	2886	-	17	-	57	1800	80	300	600	-	-	2	60	2	1	1	20	1
2.	STANISŁAWÓW	62	68	3000	1	-	1	148	5	15	20	1	2	-	-	-	1	30	1	
3.	DOBRE	62	68	2500	-	1	1	135	6	19	32	-	2	-	-	-	1	25	1	
4.	SOCZKI	31	65	1500	-	-	-	60	-	6	10	-	-	-	-	-	-	-	-	
5.	WISNIEW	23	71	1500	-	-	-	70	3	10	18	1	2	-	-	-	1	28	1	
6.	PUSTELNIK	53	67	25002	-	-	-	80	4	16	22	-	1	-	-	-	1	32	1	
7.	ŁADZYN	28	65	1500	-	-	-	60	-	12	32	-	1	-	-	-	-	-	-	
8.	JAKUBÓW	64	71	2500	-	-	-	150	5	9	22	-	2	-	-	-	-	-	-	
9.	KALUSZYN	54	80	2400	-	1	1	170	6	20	28	-	3	-	-	-	1	30	1	
10.	STOJADŁA	43	82	2000	-	-	-	200	-	30	50	-	2	1	30	1	-	-	-	
11.	DEBE WIELKIE	49	81	2500	-	-	-	160	5	23	40	-	1	-	-	-	1	20	1	
12.	OSINY	47	71	1500	-	-	-	80	-	10	15	1	2	-	-	-	-	-	-	
13.	CEGLÓW	69	73	2000	5	-	15	160	6	30	50	1	2	-	-	-	1	27	1	
14.	MROZY	47	73	2500	-	-	-	120	5	20	30	-	3	-	-	-	1	29	1	
15.	GROSZKI	24	69	1000	-	-	-	40	-	5	10	2	-	-	-	-	-	-	-	
16.	GRODZISK	38	61	1500	-	-	-	62	-	12	15	-	1	-	-	-	-	-	-	
17.	KUPLEW	28	64	1500	-	-	-	35	-	16	18	-	1	-	-	-	-	-	-	
18.	JERUZAL	55	62	3200	-	-	-	48	4	18	25	-	1	-	-	-	1	22	1	
19.	LATOWICZ	32	80	2500	-	1	-	68	5	23	40	-	2	-	-	-	1	19	1	
20.	IWOWE	43	73	2900	-	-	-	53	-	6	26	-	1	-	-	-	-	-	-	
21.	WIELGOLAS	69	77.6	2300	-	-	-	71	1	16	36	-	3	-	-	-	-	-	-	
22.	SIENNICA	83	77.7	3000	1	-	1	170	7	32	64	-	4	1	30	1	-	-	-	
23.	RUDZIENKO	42	72	2000	-	-	-	63	3	15	20	-	2	-	-	-	1	23	-	
24.	CIELECHOWIZNA	23	71.8	2000	-	-	-	55	-	6	17	-	-	-	-	-	-	-	-	
25.	RUDZIENKO & DOBREGO	28	63	1500	-	-	-	69	-	9	16	-	-	-	-	-	-	-	-	

SKŁAD ODDZIAŁÓW SAMOOBRONY

TABELA 3

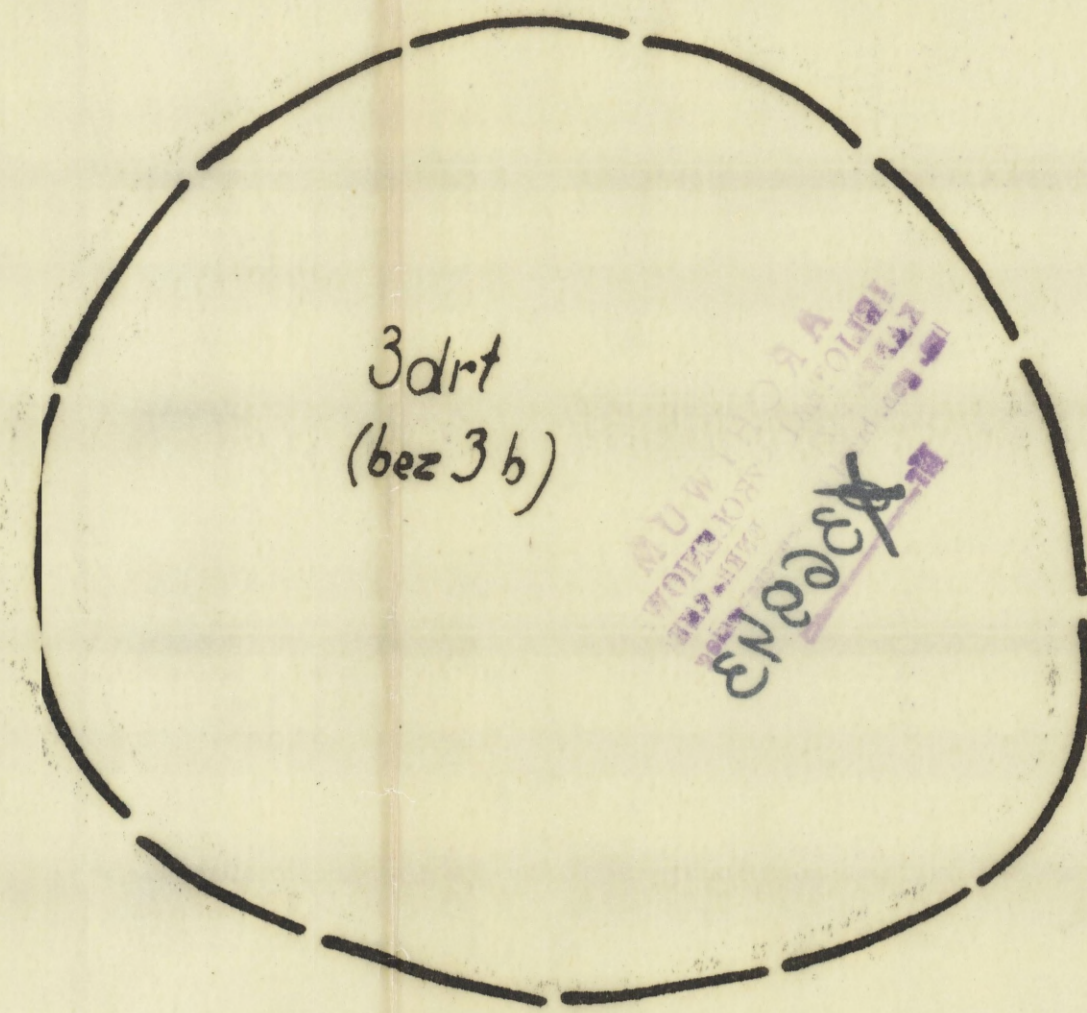
Lp.	Nazwa miejscowości	Ilość oddz. samoobr.	Obecny skład oddziałów samoobrony												Ogółem ludzi
			Drużyny PCK		Straże pożarne		Drużyny porząd.-ochr.		Druż. rozp. i odkażania skażeń		Drużyny łączności		Drużyny odgruzowania		
			ilość	stan ludzi	ilość	stan ludzi	ilość	stan ludzi	ilość	stan ludzi	ilość	stan ludzi	ilość	stan ludzi	
1.	MIŃSK MAZOWIECKI a/ Zakłady Urządzeń Dźwigowych	1	2	po 15	1	20	4	po 15	1	15	1	12	1	25	162
	b/ Zakłady Naprawy Taboru Kolejowego	1	3	po 15	1	30	6	po 15	1	15	1	15	1	30	225
2.	STANISŁAWÓW	1	2	po 10	1	30	2	po 16	1	10	1	10	-	-	100
3.	DOBRE	1	2	po 16	1	25	2	po 18	1	13	1	12	1	12	130
4.	PUSTELNIK	1	2	po 11	1	32	2	po 16	1	12	1	8	-	-	106
5.	KALUSZYN	1	2	po 14	1	20	2	po 20	1	16	1	12	1	16	132
6.	DEBE WIELKIE	1	2	po 16	1	20	2	po 13	1	12	1	7	-	-	97
7.	STOJADŁA	1	2	po 25	1	30	2	po 18	1	17	1	13	1	25	171
8.	CEGLÓW	1	2	po 15	1	27	2	po 16	1	12	1	7	-	-	108
9.	MROZY	1	2	po 15	1	29	2	po 18	1	16	1	8	1	20	139
10.	LATOWICZ	1	2	po 20	1	19	2	po 16	1	12	1	7	-	-	110
11.	SIENNICA	1	4	po 18	1	30	3	po 18	1	16	1	12	1	120	304

TABELA 4

WYPOSAŻENIE JEDNOSTEK OT W SPRZĘT TYPOWO-WOJSKOWY NA DZIEŃ 27.7

Lp.	Nazwa jednostki	B r o Ń				A m u n i c j a				Sprzęt OChem					Uwagi
		PW	PM	kbk	RKM	PW i PM	kbk i RKM	gra- naty	maska p/gaz	narzut- ka	lekka odzież	rent- geno- metr	radio- metr	przyrz. chem. zwiad.	
1.	PSzW	3	-	-	-	70									
2.	KPMO	140	112	-	1	36800	800	380	150	100	3	1	1	1	
3.	TOS STANISŁAWÓW	1	3	10	1	900	800	10	60	5	1				
4.	TOS DOBRE	-	3	8	-	800	700	10	100	5	1				
5.	TOS DEBE WIELKIE	1	2	7	-	500	400	10	50	5	1				
6.	TOS STOJADŁA	1	3	8	1	900	800	10	130	5	1				
7.	TOS PUSTELNIK	-	1	7	-	500	500	10	85	5	1				
8.	TOS KAŁUSZYN	1	3	12	1	1000	900	10	90	5	1				
9.	TOS MROZY	1	3	10	-	800	700	10	100	5	1				
10.	TOS CIEGLÓW	-	2	6	-	400	400	10	90	5	1				
11.	ZOS ZNTK MIŃSK MAZ.	-	2	8	-	700	550	10	215						
12.	ZOS FUDZ MIŃSK MAZ.	-	2	8	-	800	700	10	100	5	1				
13.	TOS LATOWICZ	-	2	6	-	500	400	10	55	5	1				
14.	TOS SIENNICA	1	4	20	1	1500	1500	10	300	55	2				

OPÓŹNIAJĄCYCH

11
~~TOP SECRET~~

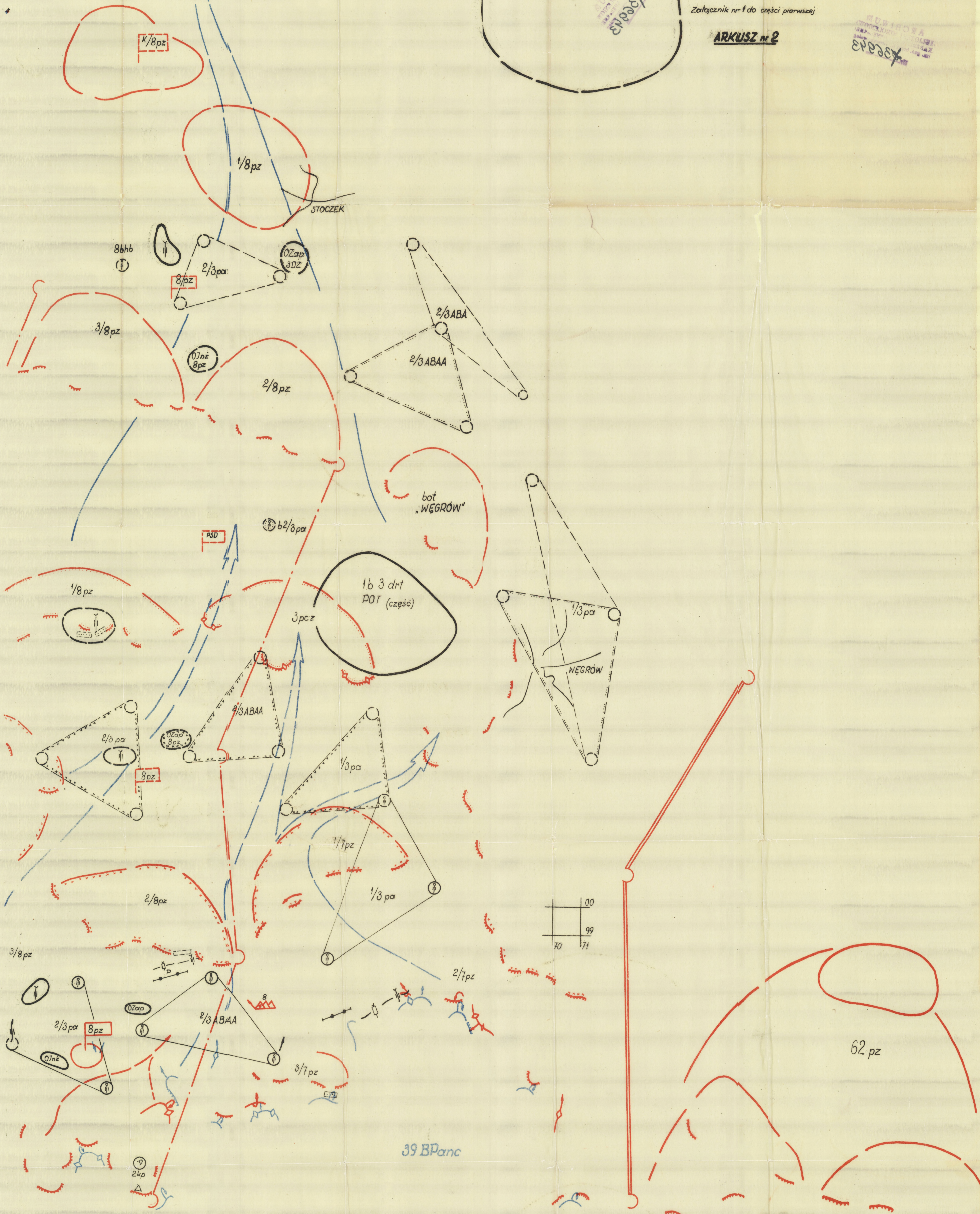
TAJNE

Egz. Nr.
Nr. Ks. 02618/WW

Załącznik nr 1 do części pierwszej

ARKUSZ nr 2

SECRET

00
99
70
71

62 pz

DWÓDCA 8 pz

DECYZJA DOWÓDCY 8pz DO DZIAŁAŃ

MAPA 50000

ARKUSZ nr 1
do poz. 02618/WW

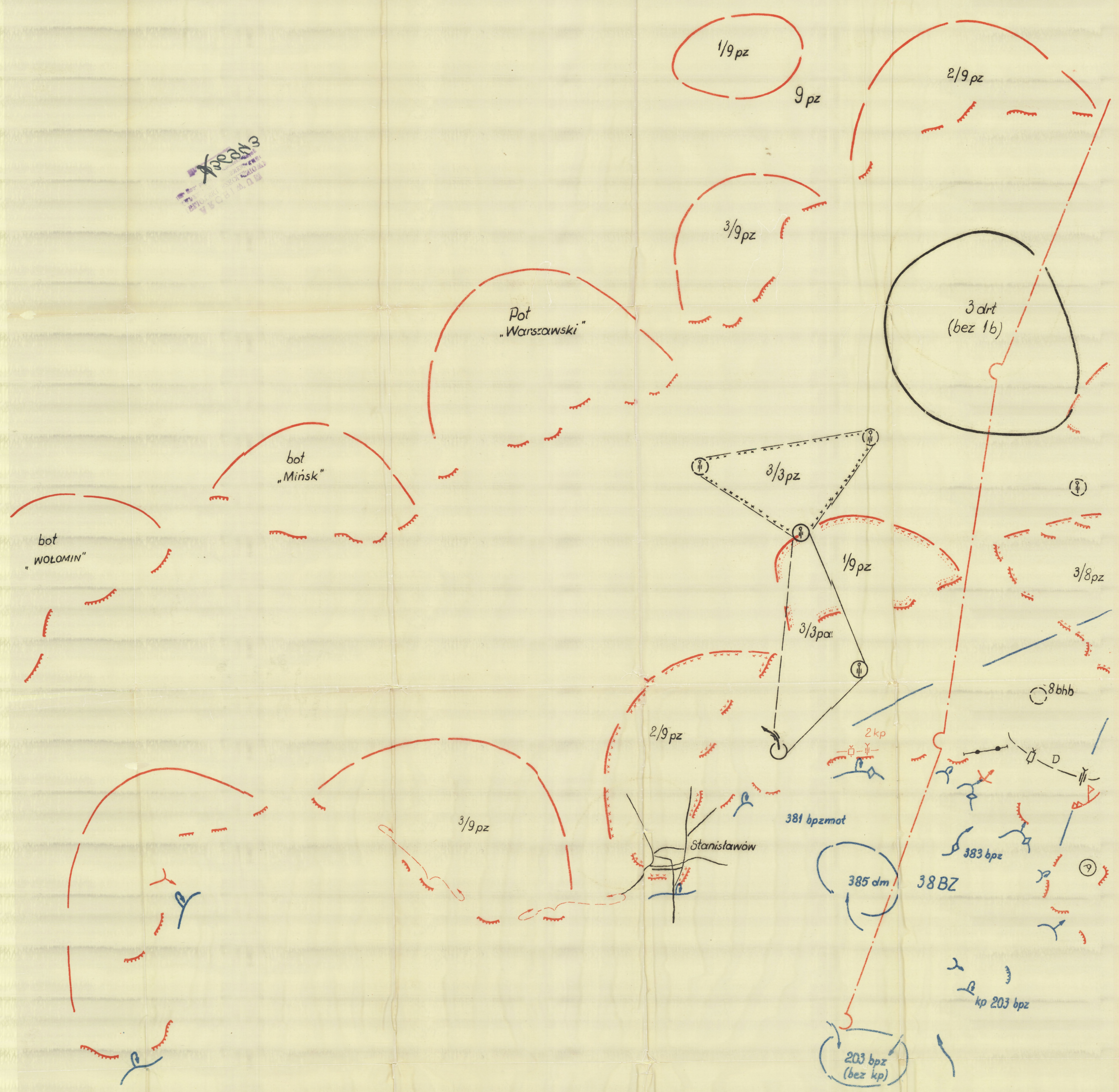
ZATWIERDZAM
Dowódca 3 DZ

(-)

3b 3 drt

27	43	44
26		

X
30000

WYKONANO 500 EGZ
Druk A58 dn 9.XI.1967r.

SZEF SZTABU 8pz

13 DZ

PROPOZYCJE INŻYNIERYJNEGO ZABEZPIECZENIA DZIAŁAŃ OPÓZNIAJĄCYCH 8 pz

MAPA 1:50000

Załącznik nr 3 do części pierwszej

10 DZIAŁKA
WYKONAWCZY
DOK
Egz. Nr. 1
Nr. 10.0281/1001

PROJEKT
OPRACOWANIE
PRAC
OPRACOWANIE
PRAC
OPRACOWANIE
PRAC

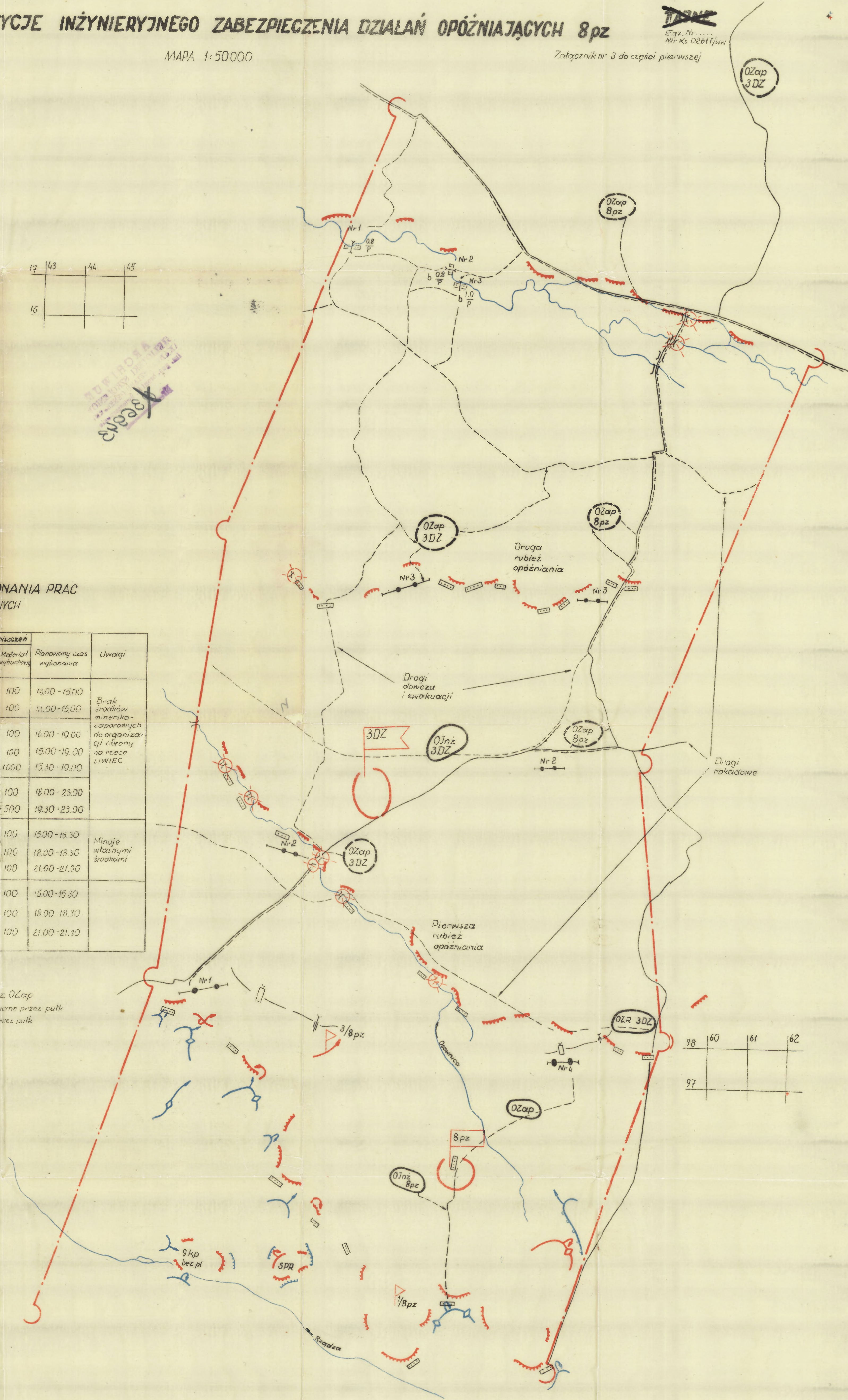
13	14	15
16		

TABELA MOŻLIWOŚCI WYKONANIA PRAC
MINERSKO-ZAPOROWYCH

Rutkie minowania / miejsc	Wykonawcy	Środki do minowania / materiałów			Planowany czas wykonania	Uwagi
		Miny TMD-50 1000-4	TMD-44 1000-5	Materiał wybuchowy		
Dwadziesty skraj	1/8 pz	350	150	100	13.00 - 15.00	Brak środków minersko-zaporowych na organizację obrony na rzece LIWIEC.
	1/8 pz	300	150	100	13.00 - 15.00	
Pierwsza rubeż opóźnienia	3/8 pz	300	150	100	15.00 - 19.00	
	2/8 pz	200	100	100	15.00 - 19.00	
Druga rubeż opóźnienia	1/8 pz	30	100	100	18.00 - 23.00	
	0lnz	1000	100	1500	19.30 - 23.00	
Nr 1		1000		100	15.00 - 15.30	Minuje własnymi środkami
Nr 2	OZap 3DZ	1000		100	18.00 - 18.30	
Nr 3		1000		100	21.00 - 21.30	
Nr 1		450		100	15.00 - 15.30	
Nr 2	OZap 8pz	450		100	18.00 - 18.30	
Nr 3		450		100	21.00 - 21.30	

LEGENDA

- - - - - rutkie minowania przez OZap
- - - - - drogi granitowe wykorzystywane przez pułk
- - - - - drogi białe wykorzystywane przez pułk

160	161	162
16		

Powiat OTWOCK

ARKUSZ nr 2
M. 15. 0286 / MW

WYKONANO 500 592
AN DANE ASG ZA 11.11.16r.

REGON
REGON

Regon alarmowy
kod GARMOLIN

REGON
REGON

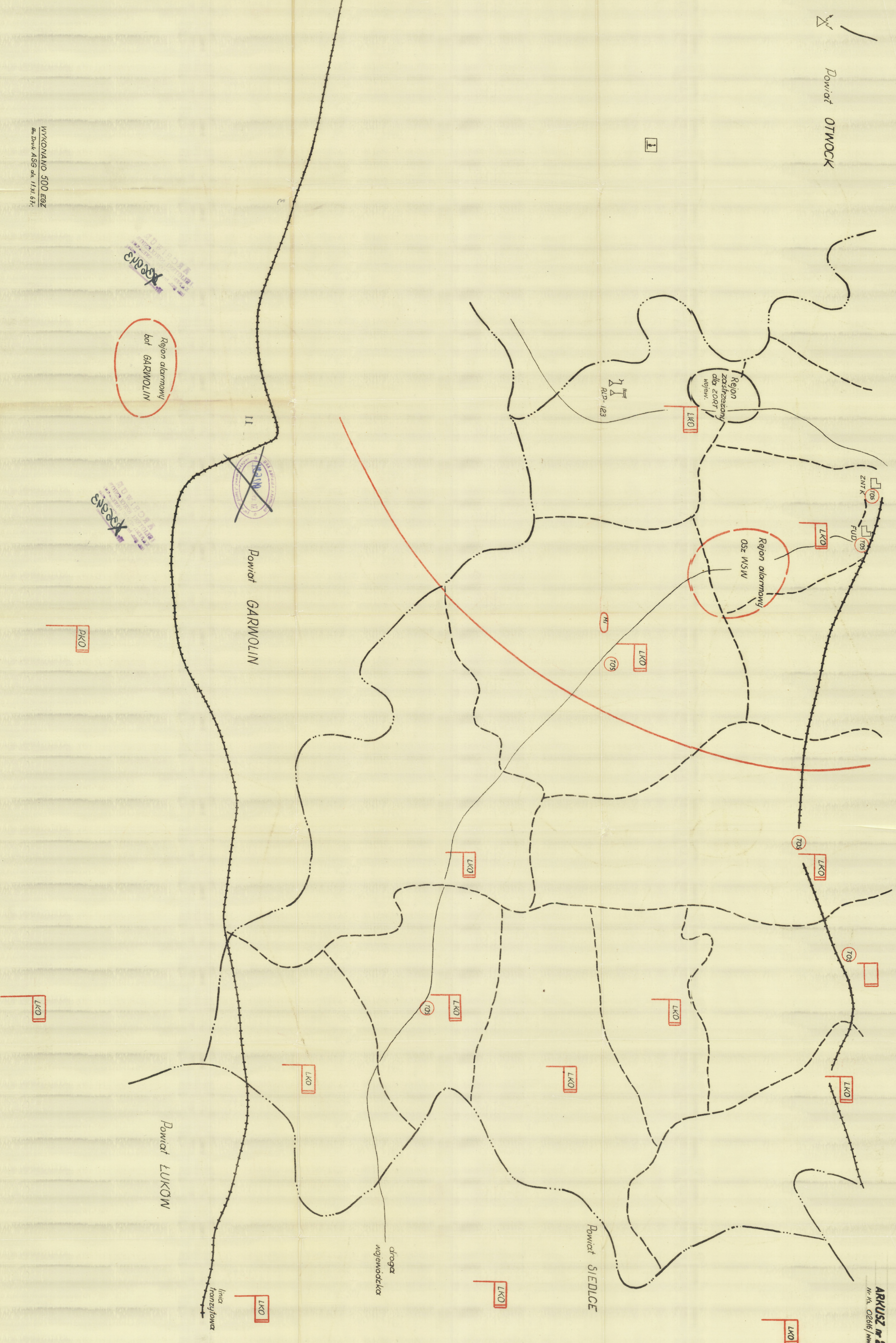
Powiat GARMOLIN

Powiat LUKOW

Powiat SIEDLCE

droga
miejscowa

linia
transzyfowa

SZKIC POŁOŻENIA WYTSCIOWEGO

MAPA 50 000

Powiat WOLĘMIN

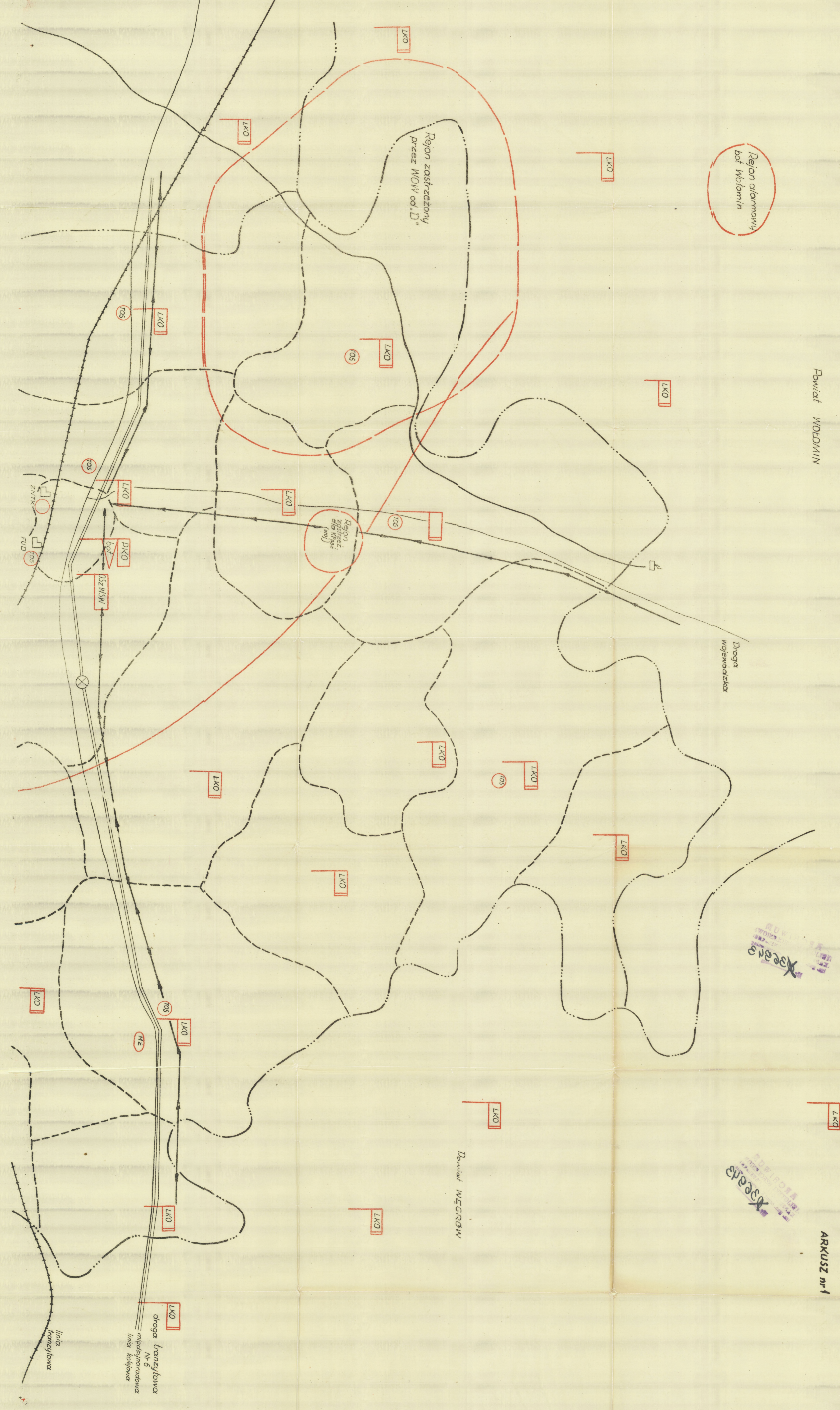
Rejon alarmowy
bol Wolęmin

Druga
wojewódzka

Rejon zastrzeżony
przez MWI od D¹

Rejon
zastrzeżony
przez MWI
od D¹

droga tranzytowa
Nr 6
miejscowość
linia kolejowa

KSERO

KSERO

11

GO LISTWA
BUDOWLANA

IZANIE

Egz. Nr.
Nr. KS. 02615/111

Załącznik nr 1 do części drugiej

ARKUSZ nr 1

Dzielnica WĘGRODÓW

